ΕΤΟΣ Η'. — ΑΡΙΘΜΟΣ 1529

ΠΕΜΠΤΗ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ { Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ. Ι. Α. ΒΡΕΤΟΣ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

21/5 ΜΑΡΤΙΟΥ 1874

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κωνσταντινουπόλει .... Φρ. 46
» » ἐν ἐπαρχίαις καὶ Ἑλλάδι ...... » 60
» » ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ρουμανίᾳ ...... » 70
» » ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ρωσσίᾳ .... » 80

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγελίαι .... πρὸς γρ. 2 τὸν στίχ. | Ἐν τοῖς διαφόροις γρ. 10 τὸν στίχ.
Διατριβαί, ἐν τῇ 3 σελ. » 5 » | Λίρα Τουρκίας πρὸς γρ. 100.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἰδὲ τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Κρίσεις εὐρωπαϊκοῦ τύπου περὶ τῆς ἐν Πετρουπόλει συνεντεύξεως—ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ—Περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι μέσης καὶ κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ μονῶν (Γ')—ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. Ἑλβετία (νέα κατήχησις καθολικῶν)—Αὐστρία (ἡ μεταξὺ Οὐγγαρίας καὶ Σερβίας σιδηροδρομικὴ σύμβασις)—Γερμανία (εἰδήσεις)—Ἱσπανία (εἰδήσεις)—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ—Ἡ ἐν Χάλκῃ Ἑλληνεμπορ. Σχολή—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Κωνσταντινούπολις, 20 φεβρουαρίου.

ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΣ.

Τὸ μέγα γεγονὸς τῆς ἐν Πετρουπόλει συνεντεύξεως τῶν δύο αὐτοκρατόρων Ῥωσσίας καὶ Αὐστρίας, συνεντεύξεως ἥτις ἐπέρχεται εἰς συμπλήρωσιν τῶν ἐν Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ, ἐγέννησε κατὰ φυσικὸν λόγον πολλὰς εἰκασίας καὶ συμπεράσματα καὶ μάλιστα παρὰ τῷ αὐστριακῷ καὶ γερμανικῷ τύπῳ. Ὁ τελευταῖος ἰδίᾳ, ἀπ' ἐναντίας τῶν ῥωσσικῶν καὶ ἀγγλικῶν φύλλων, ἅτινα ἐξαίρουσι τὸν καθαρῶς εἰρηνικὸν χαρακτῆρα τῆς συνεντεύξεως ταύτης, προσπαθεῖ νὰ καταδείξῃ ὅτι ἡ συνέντευξις αὕτη δὲν εἶναι ἀμέτοχος πολιτικῆς τινος ὀπισθοβουλίας καί τινα αὐτοῦ ὄργανα δὲν διστάζουσι ν' ἀποφανθῶσιν ὅτι ἀντικείμενον αὐτῆς εἶναι ἡ ἡμετέρα Ἀνατολή. Αἱ εἰκασίαι αὗται εἰσὶ βεβαίως λίαν παρακεκινδυνευμέναι. οὐχ ἧττον ὅμως ἕνεκα τῆς σπουδαιότητος τῶν φύλλων ἅπερ δημοσιεύουσιν αὐτὰς καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος ὅπερ παρέχουσιν ἡμῖν τοῖς ἐν Ἀνατολῇ δὲν κρίνομεν ἄπο σκοποῦ νὰ ἐρανισθῶμέν τινας τούτων, τοὐλάχιστον τὰς περιεργοτέρας.

Οὕτως ἡ γερμανικὴ «Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας» ἐδημοσίευσε περὶ τῆς συνεντεύξεως ταύτης ἄρθρον λίαν περίεργον οὗ ἀρυόμεθα τὰς ἑπομένας περικοπάς:

Μεταξὺ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ῥωσσίας πολλὰ ὑπῆρχον δυσπιστίας αἴτια· ἀλλ' ἡ ἀμοιβαία αὕτη δυσπιστία διεσκεδάσθη ἐξ ὅτου ἡ μὲν Ῥωσσία ῥητῶς τὰς τῶν πανσλαβιστῶν τάσεις ἀπεδοκίμασεν, ἡ δ' Αὐστρία παρῃτήθη τοῦ περὶ θεμελιώσεως μικρᾶς τινος Πολωνίας σχεδίου. Οὐδὲν ἄλλο ὑπολείπεται ἢ τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, ἤτοι ἡ Τουρκία. Ἡ Αὐστρία ἤθελεν ἄχρι τοῦδε τὴν διατήρησιν αὐτῆς, ἡ δὲ Ῥωσσία, ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Νικολάου τοὐλάχιστον, τὴν κατάλυσιν αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ Ῥωσσία ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ νῦν ἡγεμόνος αὐτῆς, ὅστις ἐζήτησε καὶ εὗρε κλέος εὐγενέστερον τοῦ τῶν κατακτήσεων, κατώρθωσε μὲν τὴν κατάργησιν τῶν περιορισμῶν οὓς ἡ συνθήκη τοῦ 1856 ἐπέβαλεν αὐτῇ ἐν τῷ Εὐξείνῳ, ἀλλ' ἔλαβε φιλικὴν ὅλως θέσιν πρὸς τὴν Τουρκίαν ἐσχάτως δ' ἔτι Ἀλέξανδρος ὁ Β' ῥητῶς ἀπεδοκίμασε τὰς ἰδέας τοῦ πολέμου.

Ἐκ τούτου ἄρα δικαίως πιστεύσειεν ἄν τις ὅτι οὐδεμία ἀνάγκη τοῦ νὰ γίνηται λόγος περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος ὅπερ τότε μόνον ἀναφύεται ὅτε φιλόδοξοι γείτονες θέλουσι νὰ ἐπεκταθῶσι τῇ βλάβῃ τῆς Τουρκίας. Ἡ δύναμις αὕτη οὐδόλως διανοεῖται νὰ προσβάλῃ οἰονδήποτε, καίτοι δὲ τὰ ἐσωτερικὰ αὐτῆς ἐλλιπῶς ἐν πολλοῖς ἔχουσιν, ὁ στρατὸς ὅμως καὶ ὁ στόλος αὐτῆς ἀρκούντως ἰσχυροί εἰσιν ὅπως καταστείλωσι τὰς ἀνταρσίας ὁπουδήποτε κἂν ἐκραγῶσιν. Εἴπερ δ' αἱ ξέναι δυνάμεις ἐπέτρεπον τοῦτο ὁ Σουλτάνος εὐχερέστατα ἠδύνατο ἀποκαστῆσαι τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἡγεμονιῶν αἵτινες ἐγένοντο ἀνεξάρτητοι διὰ τῆς ξένης ἀρωγῆς. Δὲν ὑπάρχει ἄρα ἀνατολικὸν ζήτημα ἐὰν μὴ θέλωσιν αἱ δυνάμεις. Ἀλλὰ δύναταί τις σχεδὸν νὰ πιστεύσῃ ὅτι ποθοῦσιν ἐκ νέου νὰ ἐξεγείρωσιν αὐτό. Ἔν τισιν ἀλληλογραφίαις ἐκ Βιέννης προερχομέναις ἐκ τῶν περὶ τὸν Ἀνδράσσυ θεωρεῖται ὡς τίτλος δόξης τοῦ ὑπουργοῦ τούτου ὅτι ἐνήργησεν ἐν τῇ αὐστριακῇ πολιτικῇ μετατροπὴν κατὰ τῆς Τουρκίας. Διατί τοῦτο; Τί ἔπραξεν ἡ Τουρκία; Τί ἐκ τούτου θὰ κερδήσῃ ἡ Αὐστρία; Θὰ ἠδύνατο τὸ πολὺ νὰ κατακτήσηται τὴν ἡμιμουσουλμανικὴν Βοσνίαν ἐπαυξάνουσα οὕτω τὸν κυκεῶνα τῶν ἐν αὐτῇ ἐθνοτήτων. Ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀποσύνθεσις τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας εἰς σειρὰν χριστιανικῶν ἡγεμονιῶν ἤθελεν ἐπενέγκει γενικὴν σύγχυσιν. Ἐὰν ἐθεμελιοῦτο μεγάλη τις Σερβία καὶ μεγάλη τις Ῥουμανία, τὰ κράτη ταῦτα θὰ ἐπεσπῶντο ἀμέσως πρὸς ἑαυτὰ τοὺς ἐν Οὐγγαρίᾳ κατοικοῦντας ὁμοφύλους λαούς. Τὰ σπουδαιότατα τῶν αὐστριακῶν φύλλων καταδικάζουσι τὴν πολιτικὴν ταύτην. Ἀλλ' ὁ κόμης Ἀνδράσσυ ἤθελε περιπέσει εἰς τὰ αὐτὰ σφάλματα εἰς ἃ ὁ Λαίνιγγεν καὶ ὁ Βάϋστ;

Ὁ κόμης Ἀνδράσσυ καὶ ὁ γενικὸς αὐτοῦ γραμματεὺς κ. Ὄφμαν μετέβησαν εἰς Πετρούπολιν μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἐκεῖ, ὡς λέγεται, ὁ στρατηγὸς Ἰγνατιέφ, πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, μέλλει νὰ ὑποβάλῃ τὸ σχέδιον νέας ἀνατολικῆς πολιτικῆς. Ἡ εἴδησις αὕτη συμφωνεῖ πρὸς ἐδάφιόν τι τῆς ἀνδρασσυκῆς ἀνταποκρίσεως τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων», ἐν ᾧ λέγεται ὅτι ἡ Πρωσσία οὐδὲν ἄμεσον ἐν Τουρκίᾳ ἔχει συμφέρον καὶ ἐγκαταλείπει εἰς τὴν Ῥωσσίαν καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν τὴν φροντίδα τοῦ νὰ συνεννοηθῶσι περὶ κοινῆς τινος πολιτικῆς πρὸς τὴν χώραν ταύτην. Τυχαίως ἆρά γε ὁ οὐγγρικὸς «Λόϋδ» πληροφορεῖται ἀκριβῶς κατὰ ταύτην τὴν στιγμὴν ὅτι τὸ μικρὸν Σβόρνικ καὶ τὸ Σχλλὴ πρόκειται νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὴν Σερβίαν; Πρόκειται λοιπὸν νὰ ἀποτίσῃ ἡ Πύλη τὰ ἔξοδα τῆς εἰς Πετρούπολιν μεταβάσεως; Ὁ κόμης Ἀνδράσσυ ἀναμνησθήτω τῆς πείρας ἣν ἔλαβεν Ἰωσὴφ ὁ Β' μετὰ τὴν εἰς Ῥωσσίαν αὐτοῦ μετάβασιν τῷ 1787 καὶ ἀκουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ αὐστριακοῦ τύπου ὅστις ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἀνεγνώρισε τὰ ἀληθῆ τῆς Αὐστρίας συμφέροντα.

Πολὺ μᾶλλον παρακεκινδυνευμένον ὑπῆρξεν ἄρθρον τι τῆς «Αὐγουσταίας Ἐφημερίδος», δι' οὗ ἀπεδίδοντο φαντασιώδεις σκοποὶ καὶ σχέδια εἰς τὰς μεγάλας δυνάμεις, ὧν οἱ ἡγεμόνες συνενοήθησαν ἐν Πετρουπόλει. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο προέκειτο ἁπλούστατα περὶ διανομῆς τῆς Ἀνατολῆς. Αἱ παράδοξοι αὗται ἀποκαλύψεις πολὺν προὐξένησαν κρότον καὶ ἐν Αὐστρίᾳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ παρισιναί τινες ἐφημερίδες αἵτινες θεωροῦνται μεμυημέναι εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν πολιτικήν, ἀνήγγειλαν καὶ ἐσχολίασαν τὸ ἄρθρον τῆς «Αὐγουσταίας Ἐφημερίδος». Σκοπὸς τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ἦτον, ὡς λέγεται, τὸ νὰ κλονισθῇ ἡ θέσις τοῦ κόμητος Ἀνδράσσυ, ὅστις ὑποτίθεται λίαν εὐνοϊκῶς ἔχων πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ πρὸς τὴν Ῥωσσίαν. Ἀλλ' ἐκ Πετρουπόλεως καὶ Βερολίνου ἔσπευσαν νὰ διαψεύσωσιν ὁριστικῶς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος φήμας καὶ ὑπέμνησαν τὴν τελευταίαν πρόποσιν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ὅστις εἰς τὴν φιλικὴν συμφωνίαν τῶν μεγάλων τοῦ βορρᾶ δυνάμεων συμπεριελάμβανε καὶ τὴν Ἀγγλίαν· τοῦτο ἤρκει ὅπως ἀποκλείσῃ πᾶσαν ἰδέαν μεταβολῆς ἐν τῇ ἀνατολικῇ πολιτικῇ τῆς Εὐρώπης καὶ ἐξασφαλίσῃ τὴν τήρησιν τοῦ καθεστῶτος.

Περίεργον ἐπίσης εἶναι ἄρθρον τι τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Χρηματιστηρίου» τοῦ Βερολίνου οὐδαμῶς ἀσπαζομένης τὴν αἰτιοδοξίαν τοῦ ῥωσσικοῦ καὶ αὐστριακοῦ τύπου περὶ τῆς ἑδραιότητος τῆς μεταξὺ τῶν δύω αὐτοκρατοριῶν φιλίας.

Πολλαὶ διαφωνίαι καὶ ἀντιθέσεις, λέγει τὸ γερμανικὸν φύλλον, ἀποχωρίζουσιν ἀλλήλων τὰς δυνάμεις ταύτας· ἡ ἐνεργὸς ἐν Ἀνατολῇ πολιτικὴ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ βορρᾶ οὐδόλως συνᾴδει πρὸς τὸ παθητικὸν πρόσωπον, ὅπερ ζητεῖ νὰ διαδραματίσῃ ἐν αὐτῇ ἡ τῶν Ἀψβούργων αὐτοκρατορία· ἀλλ' οὐδ' αἱ ἐσωτερικαὶ αὐτῶν τάσεις συμφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλας. Πάντα ταῦτα τὰ αἴτια τῆς ἀντιζηλίας εἰσίν, ἀληθῶς εἰπεῖν, μᾶλλον λανθάνοντα ἢ ὀξέα· χωρὶς δὲ νὰ ἐξαφανίσωσιν, φαίνονται ἑκατέρωθεν λησμονοῦντες προσωρινῶς ταῦτα καὶ τρεπόμενοι ἀποκλειστικῶς εἰς συμφέροντα ἀνάλογα καὶ κοινά. Ἡ μεταβολὴ αὕτη τῆς πολιτικῆς προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἔν τε ταῖς ὄχθαις τοῦ Νεύα καὶ ἐν ταῖς τοῦ Δουνάβεως ἐπιθυμοῦσιν ἐπίσης τὴν διάρκειαν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω παραθέτομεν τὰ ἄρθρα, ἅπερ ἐδημοσίευσαν ὁ ἀγγλικὸς «Χρόνος» καὶ ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Πετρουπόλεως» ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς προπόσεως τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου. Τὰ ἄρθρα ταῦτα ἅπερ ἐσημάνθησαν ἤδη ὑπὸ τοῦ τηλεγράφου, συνοψίζουσι τὸ φρόνημα τῶν τε κυβερνήσεων καὶ τοῦ δημοσίου Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας περὶ τῆς τετραπλῆς φιλικῆς συμφωνίας καὶ περὶ τῶν ἐχεγγύων ἅπερ παρέχει αὕτη εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Ἰδοὺ τὸ ἄρθρον τοῦ ἀγγλικοῦ «Χρόνου».

Καθ' ὃν χρόνον οἱ πρίγκηπες τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Ἀγγλίας εἰσὶν ἔτι ἐπὶ τοῦ ῥωσσικοῦ ἐδάφους ἄλλος ὑψηλὸς ξένος μεταβὰς ἔδωκε νέαν ὤθησιν εἰς τὰς τελουμένας ἑορτάς. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστροουγγαρίας ἀφίκετο εἰς Πετρούπολιν ἔνθα ἔτυχεν ἐξαιρετικῶν τιμῶν. Αἱ ἤδη περιγραφεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ πανηγυρικαὶ λαμπρότητες ἐπὶ ταῖς γαμηλίαις τελεταῖς καὶ τῇ ὑποδοχῇ τῶν ἐπιφανῶν ξένων δυσκόλως θὰ ὑπερηκοντίζοντο, ὅθεν ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι πρὸς ταύτας ἐξισώθη ἡ γενομένη τῷ αὐτοκράτορι Φραγκίσκῳ Ἰωσὴφ ὑποδοχή. Τὰ συμπόσια, οἱ χοροί, αἱ ἐπίσημοι θεατρικαὶ παραστάσεις, αἱ στρατιωτικαὶ ἐπιθεωρήσεις καὶ αἱ παντοῖαι ἐκδρομαὶ διαδέχονται ἀλλήλας τελούμεναι πᾶσαι ἐπὶ τῇ νέᾳ περιστάσει. Ἐν τούτοις συμβαίνει τι πλέον τῆς συνήθους ἀνταλλαγῆς φιλοφρονημάτων μεταξὺ μοναρχῶν. Βεβαίως οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπεχρέωσαν τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας, ἵνα ἐπισκέψηται τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βορρᾶ εἰς τοιαύτην ὥραν τοῦ ἔτους δυσχερῆ, καίπερ οὖσαν καὶ τῶν ἑορτῶν περίοδον, δὲν ἀμοιροῦσι πολιτικῆς σημασίας. Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ ἐπισκέπτεται τὸν τσάρον πρὸς ἐπίῤῥωσιν τῆς μεταξὺ τῶν δύω αὐτοκρατοριῶν συμμαχίας καὶ τὸ σπουδαιότερον ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Αὐστρίᾳ τε καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Οὐγγαρίᾳ ἐπιδοκιμάζει τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἡγεμόνος.

Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη εἶναι πράγματι ἓν ἔτι βῆμα πρὸς τὴν ἐγκαθίδρυσιν νέου συστήματος ἐν Εὐρώπῃ. Κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν αἱ σχέσεις τῶν μεγάλων ἠπειρωτικῶν δυνάμεων εἶχον διαταραχθῆ. Πρὸ τοῦ 1848 ὑπῆρχε γενική τις συνεννόησις καὶ ὁμοιότης πολιτικῆς διαγωγῆς μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας, τῆς Πρωσσίας, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανικῆς ὁμοσπονδίας. Καίτοι δὲ ἀφέθη νὰ πέσῃ ἡ Ἱερὰ Συμμαχία ὡς προσβάλλουσα σκαιῶς τὰς ἐν τῇ Δύσει φιλελευθέρας ἀξιώσεις, καί τοι ἡ ἔξωσις τῶν Βουρβόνων ἐκ τῆς Γαλλίας καὶ ὁ χωρισμὸς τῆς Βελγικῆς ἀπὸ τῆς Ὀλλανδίας ἐποίησαν ῥήγματα εἰς τὸ σύνταγμα τοῦτο τῆς Εὐρώπης ὅπερ οἱ τὰς συνθήκας τῆς Βιέννης διενεργήσαντες ἤλπισαν νὰ ἴδωσιν αἰώνιον, οὐχ ἧττον αἱ μεγάλαι στρατιωτικαὶ μοναρχίαι καὶ αἱ ταύτας ἀκολουθοῦσαι ἡγεμονεῖαι εἶχον καθιδρύσει σύστημα ὡρισμένον. Οἱ ἡγεμόνες ἔτρεφον τὰ αὐτὰ αἰσθήματα εἰς πάντα τὰ ἐνδιαφέροντα σημεῖα, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπίσκεψις τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας εἰς Πετρούπολιν ἤθελε θεωρηθῆ φυσικωτάτη.

Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1848 ἔθραυσε τὴν ἀρχαίαν συμφωνίαν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο νέαν εἰσήγαγε περίοδον εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἱστορίαν. Ἐπὶ τριτημόριον αἰῶνος, ὁ τῶν ἀπολύτων ἡγεμόνων σύνδεσμος καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων πολέμων προξενηθεῖσα ἐξάντλησις ἐκράτησαν τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη ἐν εἰρήνῃ—εἰρήνῃ βαρείᾳ, καταθλιπτικῇ, ἐπιβαρυντικῇ εἰς τὴν γνώμην τῶν διαπύρων τῆς ἠπείρου φιλελευθέρων, ἀλλ' ἥτις ὅμως ἐπέτρεπε τοῖς ἔθνεσι νὰ λησμονῶσι τὰς ἐχθροπαθείας αὐτῶν καὶ νὰ ἐξοικονομῶσι τοὺς πόρους των. Ἀπὸ τοῦ 1848 ἔσχομεν περίοδον ἀβεβαιότητος καὶ ὁ πόλεμος ἢ παρασκευὴ πρὸς πόλεμον ἀπέβη ἡ συνήθης ἐν Εὐρώπῃ κατάστασις. Ἔχοντες προσφάτους πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς λόγους τοῦ κόμητος Μόλτκε, οὓς ἐκόμισαν ἡμῖν αἱ τηλεγραφικαὶ ἡμῶν εἰδήσεις τῆς πρωΐας ταύτης, δυσκολευόμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ περίοδος αὕτη ἐγγίζει εἰς τὸ τέρμα αὐτῆς. Ἡ σημαντικωτάτη πολιτικὴ συνέπεια καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἤπειρον ὑπῆρξεν ἡ καταστροφὴ τῶν ἀρχαίων σχέσεων μεταξὺ τῶν τριῶν μεγάλων ἀπολυταρχικῶν μοναρχιῶν. Ἡ ἐπανάστασις ἐπλημμύρησεν ἐπίσης τήν τε Βιέννην καὶ τὸ Βερολῖνον· ἡ πλημμύρα ἀπεκρούσθη ἐνταῦθα τε καὶ ἐκεῖσε, ἀλλ' ἔσχεν ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα νὰ ἐγείρῃ μεταξὺ τῶν δύω μοναρχιῶν θανάσιμον ἐχθρότητα. Ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ ἐνεφορήθησαν τῆς ἐλπίδος ὅτι τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα τῆς Γερμανίας θὰ παρεῖχε τῷ μονάρχῃ τοῦ πρωσσικοῦ κράτους τὴν ὑπεροχὴν ἣν ὁ οἶκος τῶν Ὀχενζόλερν θερμῶς ἐπεζήτει. Πρόωρός τις ἀπόπειρα πρὸς κατάληψιν τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ἐν Γερμανίᾳ ἐναυάγησε διὰ τὸ ἀναποφάσιστον τοῦ βασιλέως καὶ τὴν ἀνανεωθεῖσαν ἐνέργειαν τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως. Ἔθηκε δὲ μεταξὺ τῶν δύω αὐλῶν σπέρματα ὑπονοιῶν καὶ ἀμοιβαίας δυσπιστίας ἥτις, μεθ' ὅλας τὰς εἰρηνικὰς διαβεβαιώσεις καὶ τὰς ἐκ διαλειμμάτων ὑποσχέσεις συμπράξεως, οὐδέποτε ἐτροποποιήθη μέχρι τῆς τελικῆς ῥήξεως τοῦ 1866.

Ταυτοχρόνως δὲ καὶ ὁ τὴν Βιέννην καὶ τὴν Πετρούπολιν συνδέων δεσμὸς ἐῤῥάγη ἔτι μᾶλλον τραχύτερον. Δυνατὸν εἰπεῖν ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν δύω αὐτοκρατοριῶν συμμαχία εἶχε γεννηθῆ μᾶλλον ἐκ ταὐτότητος πολιτικῶν σκέψεων ἀμφοτέρων τῶν αὐλῶν ἢ ἐξ οἱασδήποτε συμπαθείας μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν, καὶ ἐν ταῖς μᾶλλον πεφωτισμέναις τάξεσιν αὐτῶν. Ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ ᾖ αὐστηρὰ καὶ νὰ λογίζηται εὐτυχὴς ὅτι εἶχε γείτονα αὐστηρόν, ἀλλ' ὁ σιδηροῦς δεσποτισμὸς τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου δὲν ἠδύνατο νὰ ᾖ ἀρεστὸς τοῖς ἀγαθοῖς Βιενναίοις, ὡς δὲ καὶ τὸ γεγονὸς ἀπέδειξεν, ὑπεβλέπετο μισητῶς καὶ περιδεῶς εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Εὐρώπης. Ἀλλ' ἐπέστη ἔπειτα καιρὸς καθ' ὃν ὁ νεαρὸς τότε αὐτοκράτωρ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ τὴν στρατιωτικὴν συνδρομὴν τῆς Ῥωσσίας ὅπως σώσῃ τὴν αὐτοκρατορίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς καταστροφῆς. Γινώσκομεν σήμερον ὅτι ἡ ἐπιδρομὴ τῆς Οὐγγαρίας ὑπὸ τῶν Ῥώσσων τῷ 1849 ἐπλήρωσεν αἴσχους καὶ κρυφίας μνησικακίας καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐπικαλεσαμένους αὐτὴν ὑπουργούς. «Θέλομεν δείξει ἔξοχον ἀγνωμοσύνην», εἶπεν εἷς τούτων καὶ οἱ λόγοι του ἐπηλήθευσαν ὅτε τῷ 1854 ἡ Αὐστρία συνετάχθη ταῖς δυτικαῖς δυνάμεσι καὶ κατέλαβε τὰς παριστρίους ἡγεμονίας.

Ἔκτοτε ἐξέλιπε μεταξὺ τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν καὶ τὸ πρόσχημα αὐτὸ τῆς φιλίας. Ὁ ἀποθανὼν τσάρος εἶχεν ὁμιλήσει, ὡς λέγεται, περὶ τῆς Αὐστρίας μετὰ ζωηροτάτης ἀγανακτήσεως καὶ πικρίας. Οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ ὁλοψύχως ἠσπάσθησαν τὴν ἀπέχθειαν ταύτην. Οἱ ῥῶσσοι ἀξιωματικοὶ ὑπέθαλψαν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐλεύσεται ποτ' ἦμαρ ὅτε θέλουσι δυνηθῆ νὰ ἐπιτρίψωσι δικαίαν τιμωρίαν εἰς τὸν ἄπιστον αὐτῶν σύμμαχον. Ἡ ἐχθροπάθεια τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Γάλλων ἠδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἡ τοιαύτη προδοσία ἐκ μέρους κράτους ὅπερ διετήρησαν εἰς τὴν τάξιν δυνάμεως πρωτοβαθμίου τὰ ὅπλα τῆς Ῥωσσίας. Τὰ ἔτη διέῤῥεον οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον χαλαροῦντα τὸ αἴσθημα τοῦτο. Ἐφαίνετο ὡσεὶ ἀνεπτύχθη γενεά τις τραφεῖσα δι' αὐτοῦ. Ἡ Ῥωσσία οὐδὲ λόχον θὰ ἐκίνει ὅπως σώσῃ τὴν Αὐστρίαν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς. Ὁπότε ἡττήθη ἐν Μαγέντᾳ καὶ κατασυνετρίβη ἐν Σολφερίνῳ, πλήρης ἐνθουσιασμοῦ ὁ ἐθνικὸς ῥωσσικὸς τύπος ἐπεκρότησεν εἰς τὰς ἐπακολουθησάσας κινήσεις τῶν Ἰταλῶν οἵτινες ἤδη κατέστρεψαν πρόῤῥιζα τὴν αὐστριακὴν ἐπιῤῥοὴν ἐν τῇ μέσῃ τε καὶ τῇ μεσημβρινῇ Ἰταλίᾳ.

Τοιαῦται ὑπῆρξαν αἱ μεταξὺ τῶν δύω αὐτοκρατοριῶν σχέσεις μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ πολέμου τοῦ 1866. Ἡ Σαδόβα ἔθηκε πέρας αἰφνήδιον εἰς τὴν ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἀντιζηλίαν τῆς Πρωσσίας καὶ τῆς Αὐστρίας. Ἡ παραχώρησις τῆς Ἐνετίας, ἡ πλήρης συνδιαλλαγὴ τῆς αὐλῆς μετὰ τοῦ οὐγγρικοῦ λαοῦ καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς πρὸς νέα καὶ πρακτικὰ ἀντικείμενα ἐπέτρεψαν ἑκάστῃ τῶν αὐτοκρατοριῶν ἵνα μετὰ γαλήνης ἐνατενίσῃ τὴν δύναμιν τῆς ἄλλης καὶ δυνατὸν εἰπεῖν ὅτι συνεννόησις εἰλικρινὴς καὶ ἐγκάρδιος ἐπικρατεῖ νῦν μεταξὺ αὐτῶν. Ἀμφίβολον εἰ ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων τοσοῦτον ταχέως ἤθελεν ἀναπτυχθῆ, ἐὰν τὸν πόλεμον τοῦ 1866 δὲν παρηκολούθει εἰρήνη ἀδιάκοπος· ἀλλ' οἱ συνδεσμοὶ τῶν πολιτικῶν, αἱ διαθέσεις τῶν αὐλῶν καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν ἐθνῶν ἠλλοιώθησαν ὑπὸ τοῦ κλονισμοῦ τοῦ 1870. Ἐνώπιον τῆς καταστροφῆς ἥτις παρέσχε τῇ γερμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ, ἐκπροσωπουμένῃ ὑπὸ τῆς Πρωσσίας, τὸν πρῶτον βαθμὸν ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἀφῆκε τὴν Γαλλίαν μερμηρίζουσαν ἐκδίκησιν καὶ ἀπειλοῦσαν τὴν ἤπειρον διὰ νέου πολέμου, μακροτέρου καὶ αἱματηροτέρου ἴσως τῶν προηγηθέντων αὐτοῦ, αἱ τρεῖς αὐλαὶ τείνουσιν ἐκ νέου πρὸς ἀλλήλας· αὗται νῦν ἐπιδεικνύνται τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἑνότητα οἵα ἡ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ὑπερισχύσασα. Δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι καὶ ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ μέγα λαμβάνει μέρος εἰς τὴν συνδιαλλαγὴν ταύτην.

Ἡ Γερμανία ἐκέρδησε πᾶν ὅτι ἠδύνατο νὰ ποθήσῃ, νέα δὲ πάλη θὰ διεκινδύνευε καὶ αὖθις ὅ,τι νῦν κατέχει. Ἡ φυσικὴ αὐτῆς πολιτικὴ εἶναι ἤδη νὰ ἐνθαῤῥύνῃ τοὺς γείτονας αὐτῆς, νὰ ἑνώσῃ αὐτοὺς καὶ νὰ προασπισθῇ οὕτω κατὰ πάσης νέας ῥήξεως τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Κατ' αὔγουστον τοῦ 1872, οἱ τρεῖς αὐτοκράτορες συνῆλθον ἐν τῇ πολυθρυλήτῳ συνεντεύξει τοῦ Βερολίνου. Τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ τσάρος ἐπεσκέψατο τὴν Βιέννην κατὰ τὴν Ἔκθεσιν καὶ ἔτυχεν ἀγαθῆς ὑποδοχῆς παρ' ἁπασῶν τῶν τάξεων, καὶ ἤδη τέλος ὁ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ ἐπισκέπτεται τὴν πρωτεύουσαν τῆς αὐτοκρατορίας πρὸς ἣν αὐτός τε καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπῆρξαν πολέμιοι. Τὰ πάντα δὲ φαίνονται συντείνοντα ἵνα παραγάγωσι τὴν ἐντύπωσιν τῆς εἰλικρινείας καὶ τῆς πολιτικῆς συμπνοίας. Ὁ λόγος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, προπίνοντος ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ ξένου αὐτοῦ, εἶναι μικρὰ πολιτικὴ προκήρυξις τοῦ εἴδους αὐτοῦ: «Ἐν τῇ συνδεούσῃ ἡμᾶς, ὡς καὶ τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον καὶ τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν, φιλίᾳ ἐνορῶ τὸ ἀσφαλέστερον ἐχέγγυον τῆς εἰρήνης ταύτης ἥτις τοσοῦτον ζωηρῶς ποθεῖται παρ' ἁπάντων καὶ ἥτις εἶναι τόσον ἀναγκαία τοῖς πᾶσι». Ἐπὶ τῆς προσφωνήσεως ταύτης ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι χαίρομεν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῇ ἐνδείξει ἣν παρέχει ἀγαθῆς συνεννοήσεως καὶ ἀνανεώσεως τῆς φιλίας μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Αὐστρίας· παραδεχόμεθα ἐπίσης τὴν ἐν αὐτῇ ὑποδεικνυομένην τετραπλῆν συμμαχίαν, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις θέλει καταβάλει καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ὡς ἐν τῷ παρελθόντι, πᾶσαν αὐτῆς δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἠπειρωτικῶν ἐθνῶν ἀπὸ τῆς τάσεως τοῦ κανονίζειν τὰς ἔριδας αὐτῶν διὰ τοῦ πολέμου. Ἐν πάσῃ δ' ἄλλῃ περιπτώσει, καὶ ἰδίως ἐὰν θὰ ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ θέσιν ἐχθρικὴν πρὸς τὸν γαλλικὸν λαὸν ἡ σημαινομένη συμμαχία, θὰ ἦτο κατ' ἀνάγκην ἐναντία πρὸς πάσας ἡμῶν τὰς ἀρχάς».

Οὕτω περαίνει τὸ ἄρθρον αὐτοῦ ὁ «Χρόνος» δι' ἐννοίας ἣν ἤδη προλαβὼν ἐσήμανεν ὁ τηλέγραφος καὶ ἣν ὁ «Βοῤῥᾶς» τῶν Βρυξελλῶν ἐνόμισε δέον νὰ ἐλέγξῃ ὡς οὐδὲν ἔχουσαν τὸ ἐνδόσιμον. Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἄλλαι σκέψεις ῥωσσικοῦ τινος ὀργάνου, τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Πετρουπόλεως», ἥτις περὶ τῆς προπόσεως τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἐκφράζεται ὧδε:

Τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἀναγγέλλει ὅτι ὁ «Χρόνος» τῆς χθὲς, ἑρμηνεύων ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τετραπλῆς συμμαχίας τὰς ἀπαγγελθείσας τῇ κυριακῇ ἐν τῷ χειμερινῷ ἀνακτόρῳ ἐν Πετρουπόλει αὐτοκρατορικὰς προπόσεις, λέγει ὅτι ἀποδέχεται μὲν τὴν συμμαχίαν ταύτην λαμβανομένην ὑπὸ τὴν ἔποψιν ὅτι ἡ Ἀγγλία θέλει κληθῆ ἐπίσης ἵνα παρακωλύῃ τὰς ἠπειρωτικὰς κυβερνήσεις τοῦ νὰ λύωσι τὰς διαφορὰς αὐτῶν διὰ τοῦ πολέμου, ἀλλ' ὅτι πᾶσα ἄλλη ἑρμηνεία δυσμενὴς πρὸς τὸν γαλλικὸν λαὸν θὰ ἀντέκειτο πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Ἀγγλίας.

Ἀσπαζόμεθα πληρέστατα τὴν ὑπὸ τοῦ «Χρόνου» ἐκφρασθεῖσαν ἰδέαν. Λέγομεν τὴν ἰδέαν ἐπειδὴ ἡ ἔκφρασις φαίνεται ἡμῖν σκοτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ τηλεγραφικοῦ λακωνισμοῦ. Πρόδηλον ὅτι ἡ συνεννόησις τεσσάρων μεγάλων μοναρχῶν τείνουσα πρὸς κοινὸν σκοπὸν τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης οὐδαμῶς ἐνυπονοεῖ ἀπειλὴν καθ' οἱουδήποτε. Ἡ Γαλλία ἐπισήμως συνετάχθη αὐτῇ διὰ τοῦ στόματος δύο προέδρων εἰς οὓς ἀλληλοδιαδόχως ἐνεπιστεύθη τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας καὶ διὰ τῶν ἐπανειλημμένων διακηρύξεων τῶν ὑπουργῶν αὐτῶν. Ὅθεν οἱ λόγοι τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος «ὅτι ἡ εἰρήνη παρὰ πάντων ποθεῖται καὶ εἶναι ἀπαραίτητος τοῖς πᾶσιν», ἐκφράζουσιν ἀλήθειαν ὁμόθυμον ἥτις καθίστησι περιττὰς τὰς ἐπιφυλάξεις τοῦ «Χρόνου».

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ παρακωλῦσαι τὰς κυβερνήσεις τοῦ λύειν τὰς διαφορὰς αὐτῶν διὰ τοῦ πολέμου, ἡ ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς προπόσεως διατρανωθεῖσα εἰρηνικὴ σύμπνοια τὴν αὐτὴν φρονοῦμεν ὅτι συγκεφαλαιοῖ ἰδέαν· αὕτη τὸ ἄριστον μέσον ἵνα προλαμβάνηται ἡ εἰς τὴν βίαν τῶν ὅλων καταφυγή. Ὁπότε τὸ αἴσθημα τοῦτο εἶναι γενικόν, ὁπότε συμμερίζονται αὐτὸ λαοί τε καὶ κυβερνήσεις, ὁ πόλεμος δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐκποδὼν ἤδη γεγενημένος. Ἡ ἀρίστη τῆς εἰρήνης κύρωσις εἶναι ὁ πόθος καὶ ἡ γενικὴ ἀνάγκη τῆς διατηρήσεως αὐτῆς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

(ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΒΟΡΔΕΑΝΟΥ)

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσιοι, 3 μαρτίου.

Ὁ στρατάρχης Μὰκ Μαῶν ἀρνεῖται ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὴν μεταξὺ τῶν κκ. Γκυϊζὼ καὶ Ὀλλιβιέρου ἐπισυμβᾶσαν διαφορὰν ἕνεκα τοῦ λόγου τῆς ὑποδοχῆς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ὃν ὁ τελευταῖος μέλλει ν' ἀπαγγείλῃ καὶ ὅστις περιέχει, ὡς γνωστόν, ἀπολογίαν τῆς αὐτοκρατορίας.

Διαθρυλεῖται ὅτι ὁ κ. κόμης Σιαμβὸρ ἀσθενεῖ.

ΑΥΣΤΡΟΟΥΓΓΑΡΙΑ.

Βιέννη, 3 μαρτίου.

Μετ' ἀνυπομονησίας περιμένεται ἡ περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων ληφθησομένη ἀπόφασις.

Ὁ ἀρχιδοὺξ Γουλιέλμος μεταβήσεται εἰς Δαλματίαν πρὸς περιοδείαν ἐπιθεωρήσεως.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Βερολῖνον, 3.

Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἀπήγγειλε λόγον ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως ἐξαιρετικῆς διοικήσεως ἐν ταῖς προσαρτηθείσαις ἐπαρχίαις. Ἀλλὰ γενομένης ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἡ πρότασις αὐτοῦ ἀπεῤῥίφθη διὰ ψήφων 196 κατὰ 138. Ἡ συζήτησις ὑπῆρξε ζωηροτάτη.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Μαδρίτη, 3.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Τολόζα ἡλώθη.

ΙΤΑΛΙΑ.

Ῥώμη, 3.

Ἡ εἰκοσιπενταετηρὶς τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ βασιλέως Βίκτορος Ἐμμανουὴλ πανηγυρισθήσεται τῇ 23 τρ. μηνὸς μετὰ μεγάλης πομπῆς.

(ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΡΕΟΥΤΕΡ).

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσιοι, 3 μαρτίου.

Αἱ ἐν Γιρόνδῃ καὶ τῷ Ἄνω Μάρν συμπληρωματικαὶ ἐκλογαὶ γενήσονται τῇ 29 μαρτίου.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Βερολῖνον, 3.

Τὸ κοινοβούλιον ἀπέῤῥιψε τὴν πρότασιν τῶν Ἀλσατιανῶν καὶ Λορραιναίων περὶ καταργήσεως τῆς ἀνευθύνου ἐξουσίας τοῦ προέδρου τῆς Ἀλσατίας καὶ Λορραίνης.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΜΕΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΩΤΕΡΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΗ ΜΟΝΩΝ.

Γ'.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Ἐν τοῖς χωρίοις δύο σπουδαιόταται δυνάμεις ὑπάρχουσιν ἐπενεργοῦσαι ἐπὶ τοὺς χωρικούς· ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ δημοδιδάσκαλος. Ὁ πρῶτος ὡς ἐκ τοῦ ἱεροῦ σχήματος καὶ ὁ δεύτερος ὡς ἐκ τοῦ ἔργου τῆς μορφώσεως τῶν νέων δύνανται νὰ συντελέσωσι τὰ μέγιστα εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῆς κοινωνίας. Μέγα τῷ ὄντι κοινωνικὸν δυστύχημα εἶναι νὰ ἀνατίθηται ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις εἰς ἄνδρας ἄνευ παιδείας, ἄνευ ἀρετῆς καὶ δραστηριότητος. Οἱ δημοδιδάσκαλοι δέον νὰ ἔχωσι τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν δύναμιν τοῦ πράττειν πᾶν ὅ,τι τὸ καθῆκον αὐτῶν καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν πολιτῶν ἀπαιτοῦσιν· ἀνεκτίμητον δὲ διὰ τὸ κράτος ἀγαθὸν θὰ ἦτον, ἐὰν πάντες οἱ δημοδιδάσκαλοι ἦσαν ἱκανοὶ καὶ ἐνάρετοι, διότι ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς παιδείας ἐξήρτηται ἡ ὕπαρξις ἐναρέτων πολιτῶν καὶ πεφωτισμένων ἐργατῶν. Ἀλλ' ἡ εὕρεσις καὶ ὁ διορισμὸς καλῶν δημοδιδασκάλων δὲν ἀρκοῦσιν οὐδὲ ἱκανοποιοῦσιν ἁπάσας τὰς ἀνάγκας τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως· ἀπαιτεῖται συνάμα νὰ μὴ γίνωνται μεταβολαὶ εἰς τὸν κλάδον τῶν δημοδιδασκάλων ἄνευ ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας.

Ὑπάρχει νόμος περὶ τοῦ ἀμεταθέτου τῶν δημοδιδασκάλων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ σχολειακοῦ ἔτους. Ὅτε ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον ὑπὸ τοῦ λίαν ἐπαξίως διέποντος τότε τὰ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κ. Ἀθ. Γκ. Πετμεζᾶ καὶ ἐγένετο ἡ περὶ αὐτοῦ συζήτησις, ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν ὑπουργῶν τὰς λαμπροτέρας ἀρχὰς περὶ ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἐν τούτοις αἱ λαμπραὶ αὗται ἀρχαί, αἱ κηρυττόμεναι ὡς σωτηριώδεις διὰ τὴν τύχην τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἠθετήθησαν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αὐτῶν ὑφ' ἁπασῶν τῶν μετὰ ταῦτα κυβερνήσεων. Ἡ κυρία μελέτη τῆς ἐξουσίας ἔπρεπε νὰ ἦναι πῶς νὰ συντελέσῃ πλειότερον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παίδων, πῶς νὰ μὴ ἐξέρχηται τῶν ὁρίων, ἅτινα διαγράφει αὐτῇ ὁ νόμος. Ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως ὅμως τοῦ νόμου τούτου πολλάκις ἡ κυβέρνησις ὑπεξέφυγε τὴν διάταξιν περὶ ἀμεταθέτου διὰ τῆς παύσεως, καὶ πολλοὶ κατατρίψαντες τὸν βίον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας, ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας διότι ὁ νόμος ἀπαγορεύει τὴν μετάθεσιν. Ἡ διὰ τοιούτων ἀδίκων παύσεων προσγινομένη ζημία ἔστιν ἀνυπολόγιστος. Ὡς ἐκ τῆς διακοπῆς τῶν μαθημάτων οἱ μαθηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων παραμελοῦντες τῶν σπουδῶν αὐτῶν καὶ ἀργοὶ μένοντες, ἀπομακρύνονται τοῦ κυρίου σκοποῦ, ὃν ἔπρεπε νὰ ἐπιδιώκωσι. Μία ἄδικος ἀπόλυσις ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας δημοδιδασκάλου δύναται νὰ προξενήσῃ εἰς τὸν λαὸν μεῖζον κακὸν ἢ πολλαὶ ἄλλαι πράξεις. Πασίγνωστον δέ ἐστι, καὶ οὐδεμιᾶς χρήζει ἀναπτύξεως, ὅτι οὐδὲν παροργίζει τοσοῦτον μικράν, κοινωνίαν, ὅσον τὸ κακὸν παράδειγμα τῆς πρὸς τὸν νόμον ἀσεβείας, ὅπερ ἐνίοτε παρέχει ἡ ἐξουσία εἰς τὸν λαὸν διὰ τοιούτων παύσεων, εἰς ἃς προβαίνει ὅπως ὑπεκφύγῃ τὴν περὶ ἀμεταθέτου διάταξιν. Δὲν ἀποδίδομεν τὸ ὅλον τοῦ κακοῦ εἰς τὰς κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις, διότι γνωστόν ἐστιν, ὅτι αἱ ἐν τῷ δημοδιδασκαλικῷ κλάδῳ μεταβολαὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προσκαλοῦνται καὶ οἱονεὶ ἐκβιάζονται ὑπό τινων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πολιτευομένων, ἐπιθυμούντων νὰ καταστήσωσι καὶ αὐτοὺς τοὺς δημοδιδασκάλους ὄργανα τῆς ἐπιῤῥοῆς αὐτῶν. Ἐὰν τεθῇ φραγμός τις εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τούτων, καὶ εἰλικρινῶς ἐφαρμοσθῇ ἡ περὶ ἀμεταθέτου διάταξις τοῦ νόμου, ἐλπὶς ὑπάρχει νὰ βελτιωθῇ οὐσιωδῶς ἡ κατάστασις τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Κατὰ τὸν νόμον αἱ μεταβολαὶ ἐν τῷ προσωπικῷ τῶν δημοδιδασκάλων γίνονται δι' ἁπλῆς ὑπουργικῆς διαταγῆς· ἐὰν ὅμως διὰ νόμου ὁρισθῇ, ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἔκδοσις βασιλικοῦ διατάγματος, θέλει κατορθωθῇ νὰ ἔχωμεν δημοδιδασκάλους ἱκανοὺς καὶ ἐμπείρους διὰ τῆς μονιμότητος αὐτῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, διότι ἡ ὑπουργικὴ διαταγὴ εἶναι εὐκολώτερον μέσον πρὸς ἐπηρεασμὸν τῆς τύχης τῶν δημοδιδασκάλων. Ἡ μονιμότης τῶν δημοδιδασκάλων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἕπεται τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς βελτίωσιν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Κατὰ δεύτερον δὲ λόγον εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοδιδασκάλων καὶ περὶ τῆς τακτικωτέρας πληρωμῆς αὐτῶν. Ἐντὸς τῆς κοινωνίας δύσκολον νὰ ὑπάρξῃ ἄμισθος λειτουργία, οἱ δὲ δημοδιδάσκαλοι, οἵτινες ἔπρεπεν ἀδρῶς νὰ πληρόνωνται, μόλις λαμβάνουσι τὰ διὰ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον ἀναγκαῖα. Καὶ ἡ προκαταβολὴ αὕτη τοῦ μισθοῦ, ἡ ὑπὸ τοῦ δημοσίου γενομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΤΑΗ' νόμου τῆς 12 ἰουλίου 1856 δὲν γίνεται τακτικῶς εἰς πλείστους δημοδιδασκάλους, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς διαμένοντας μακρὰν τῶν πρωτευουσῶν τῶν νομῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις κατὰ πρῶτον ἀνατίθεται εἰς τὸν δῆμον· διότι ὁ δῆμος ἔχει καὶ οἰκογενειακὸν χαρακτῆρα, καὶ ἑπομένως ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν στοιχειωδῶν γνώσεων εἶναι προσφορώτερος. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ δημόται ἐνδέχεται νὰ μὴ αἰσθάνωνται τὰ καλά, τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ δὲ κράτος ἐνδιαφέρεται νὰ μὴ μένωσιν οἱ πολῖται ἐστερημένοι τῆς ἐκπαιδεύσεως ταύτης, διὰ τοῦ ἄρθρου 16

τοῦ συντάγματος καθιερώθη ἡ ὑποχρέωσις τοῦ κράτους νὰ συντρέχῃ εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀνάγκης τῶν δήμων. Ἡ συνδρομὴ τοῦ κράτους εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν πρέπει νὰ ἦναι μείζων κατὰ τὴν κρίσιν τῶν πλείστων ἐπιθεωρητικῶν ἐπιτροπῶν· διότι λογικώτερον εἶναι νὰ ἀναδεχθῇ τὸ δημόσιον τὴν πλήρωμὴν μείζονος μισθοδοσίας τῶν δημοδιδασκάλων, ὑπερβαινούσης τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων τῶν δήμων, ἢ νὰ ἀναδέχηται ὑπέρογκον δαπάνην ἀμισθὶ χορηγουμένης τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως. Πολλὰ δαπανᾷ ἡ ἐξουσία διὰ τὴν μέσην καὶ ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν, ὀλίγα δὲ διὰ τὴν κατωτέραν, ἐνῷ ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις περιλαμβάνει σύμπασαν τὴν κοινωνίαν καὶ ἐντυποῖ εἰς τὰς νεαρὰς καρδίας τὰς μονιμωτέρας καὶ βαθυτέρας ἐντυπώσεις. Τὰ δίδακτρα ἐπίσης δὲν πληρόνονται τακτικῶς εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους· ἐντεῦθεν δὲ συμβαίνει, ὥστε ὁ μὲν ζῆλος αὐτῶν μαραίνεται, οἱ δὲ γονεῖς δὲν λαμβάνουσιν ἀφορμὴν ὅπως ἐπιτηρῶσι τὴν πρόοδον τῶν τέκνων αὐτῶν, ὡς μὴ παρακινούμενοι εἰς τοῦτο καὶ ὑπὸ τῆς καταβολῆς μικροῦ τινος χρηματικοῦ ποσοῦ.

Ἐν τῷ νόμῳ ἀπαντῶμεν προσέτι τὰς ἐπιθεωρητικὰς ἐπιτροπάς· ἀλλ' αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται οὐδόλως ἀνταποκρίνονται εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῶν, ἡ δὲ ἀπὸ μέρους τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἐξασκουμένη ἐπ' αὐτῶν ἐπίβλεψις εἶναι ἀτελεστάτη. Ἐὰν ὑπῆρχεν αὐστηροτέρα διοικητικὴ ἐπίβλεψις, πολλὰ καλὰ ἠδύναντο νὰ προκύψωσιν ἐκ τῶν ἐπιθεωρητικῶν ἐπιτροπῶν. Σπανίως ὅμως ἐπιβάλλονται πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἰς ἀμελεῖς ἢ ὑπόπτου διαγωγῆς δημοδιδασκάλους ὑπὸ τῶν ἐπιθεωρητικῶν ἐπιτροπῶν, οἱ δὲ ἀποτελοῦντες αὐτὰς οὐδαμῶς ἀναλογίζονται τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν. Ἡ θέσις μέλους ἐφορευτικῆς τῶν σχολείων ἐπιτροπῆς δὲν θεωρεῖται ὡς θέσις λίαν ἔντιμος διὰ τὸν κατέχοντα αὐτὴν καὶ ἐπωφελὴς διὰ τὸν τόπον, ἀλλ' ὡς κοινωνικὸν βάρος, ἀφ' οὗ οἱ πλεῖστοι προσπαθοῦσι νὰ ἀπαλλαγῶσι, καὶ οὕτω παρ' ἡμῖν ἡ ἄκρα ἀδιαφορία κατήντησεν ἔθιμον κληρονομικὸν τῶν εἰς τὰς θέσεις ταύτας περιερχομένων. Ἡ ἅμιλλα τῶν δημοδιδασκάλων εὑρίσκει ἀρωγὴν πρόθυμον τὴν ὁσημέραι δυστυχῶς αὐξάνουσαν ἀδιαφορίαν τῶν μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν. Ἡ ἀδιαφορία αὕτη ἀνησυχεῖ καὶ λυπεῖ τοὺς φίλους τῆς προόδου τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει τῶν πραγμάτων ἀναγκαῖον καθίσταται πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἐκ τῆς συστάσεως τῶν ἐπιθεωρητικῶν ἐπιτροπῶν ἐλπίδων τοῦ νομοθέτου νὰ γείνῃ συντονωτέρα ἡ διοικητικὴ ἐπιτήρησις. Ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις, ἵνα ἀναπτυχθῇ, ἔχει ἀνάγκην διοικητικῶν ὑπαλλήλων, διδόντων αὐτῇ ὤθησιν, εἰδότων καὶ νὰ ἀμείβωσι καὶ νὰ τιμωρῶσιν, ἐμπνεόντων πειθαρχίαν τοῖς δημοδιδασκάλοις καὶ σέβας τοῖς γονεῦσι τῶν τέκνων, διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἐχόντων σιδηρᾶν τὴν θέλησιν, κρίσιν ὀρθὴν καὶ νοημοσύνην οὐχὶ τυχαίαν, διοικητικῶν ἐν ἑνὶ λόγῳ ὑπαλλήλων, ὧν ἡ νοημοσύνη νὰ ἐνισχύηται καὶ διὰ τῆς ἀόκνου δραστηριότητος. Ὁ νόμος ἀπαιτεῖ νὰ ἐπισκέπτηται ὁ μὲν ἔπαρχος καθ' ἑξαμηνίαν, ὁ δὲ νομάρχης κατ' ἔτος ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ καὶ νὰ ὑποβάλλῃ ἔκθεσιν τῆς καταστάσεως αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Πόσα τῷ ὄντι καλὰ ἠδύναντο νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς εὐσυνειδήτου ἐκτελέσεως τῆς τοιαύτης ἀπαιτήσεως τοῦ νόμου!

Ἡ ἐπιθυμία τοῦ νομοθέτου εἶναι νὰ ὑπάρχῃ ὁμοιόμορφον σύστημα διδασκαλίας ἐν τῇ κατωτέρᾳ ἐκπαιδεύσει. Προκειμένου περὶ ἀποκτήσεως στοιχειωδῶν γνώσεων οἱ διδάσκαλοι ὀφείλουσι ν' ἀκολουθῶσι τὴν αὐτὴν μέθοδον καὶ ν' ἀποφεύγωσι τὴν ποικιλίαν, ἥτις διακρίνει τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν. Οἱ μαθητευόμενοι ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις τὰς αὐτὰς ἀνάγκας ἔχουσι, τὸ δὲ ἔθνος ἐνδιαφέρεται νὰ ὑπάρχῃ ταυτότης τῶν πρώτων αἰσθημάτων καὶ γνώσεων τῶν παίδων. Οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικρίνῃ τὸν ζῆλον τῶν δημοδιδασκάλων ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόοδον τῶν μαθητῶν αὐτῶν· ἄλλως ὅμως ἔχει τὸ πρᾶγμα προκειμένου περὶ μεθόδου διδασκαλίας, διότι ὡς πρὸς αὐτὴν ὑπόκεινται εἰς παραδεδεγμένους τύπους. Ἂν ῥίψωμεν βλέμμα ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν δημοτικῶν σχολείων, θέλομεν ἰδεῖ μετὰ μεγάλης θλίψεως τῆς καρδίας, ὅτι ἐντελῶς σχεδὸν παραβιάζεται τὸ ὁμοιόμορφον τῆς διδασκαλίας. Ἂν δὲ ἐξακολουθήσῃ ἡ αὐτὴ παραβίασις τοῦ νόμου, οἱ μέλλοντες νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἔσονται πάντῃ διάφοροι κατὰ τὰς γνώσεις καὶ καταστήσουσι δυσχερὲς τὸ ἔργον τῶν ἑλληνοδιδασκάλων. Οὕτω δέ, ἐνῷ οὐδεὶς ὑπάρχει νόμιμος λόγος ὅπως θεωρηθῶσιν ὡς μὴ ὑποχρεωτικοὶ οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες νόμοι περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, οὐδεὶς ὅπως θεωρηθῶσιν ἀνίσχυροι αἱ ἐπανειλημμέναι διαταγαὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ οὐδὲν ἧττον αὐτῶν προσκόπτουσιν. Ἂν ἡ κυβέρνησις σκεφθῇ ὡρίμως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἂν διὰ τῶν διοικητικῶν αὐτῆς ὀργάνων λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ ἐγκυκλίων, ἔχομεν πεποίθησιν, ὅτι ἡ ὤθησις, ἣν θέλει δώσει εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, δὲν θέλει μείνει ἄκαρπος. Ἐὰν δὲν ἐπέτυχον ἔτι ἐντελῶς τὰ ποθούμενα ἀποτελέσματα τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦτο κυρίως πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν πλήρη ἀδιαφορίαν τῶν ἐπιθεωρητικῶν ἐπιτροπῶν. Δὲν ἀμφισβητοῦμεν τὸν πατριωτικὸν πόθον τῆς βελτιώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὑφ' οὗ κατέχονται πάντες οἱ Ἕλληνες καὶ δὴ καὶ τὰ μέλη τῶν ἐπιθεωρητικῶν τῶν σχολείων ἐπιτροπῶν· ἀλλὰ καὶ ὁ πατριωτισμὸς ἔχει πολλάκις ἀνάγκην ὠθήσεως, ἀφοῦ συνήθως προσωπικαὶ ἀντιζηλίαι, φιλοτιμίαι καὶ ἐσφαλμένη ἐκτίμησις τῶν ἀναγκῶν παρεμβάλλουσι μυρία προσκόμματα.

Δ'.

ΠΕΡΙ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ.

Ἵνα ὑπάρξῃ ἅμιλλα μεταξὺ τῆς ἰδιωτικῆς ἐνεργείας καὶ τῆς κυβερνητικῆς ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν, καὶ ἵνα ἐπέλθωσι τὰ καλὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα, ὁ νομοθέτης ἡμῶν ἐθεώρησεν, ὅτι συμφέρει τὰ μέγιστα τῇ πολιτείᾳ νὰ ἐπιτρέπηται ἡ σύστασις ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων. Τὸ κράτος ἡμῶν δὲν διαταράττεται ὑπὸ θρησκευτικῶν διαφωνιῶν, αἵτινες ἐν ἄλλοις ἔθνεσι κατέστησαν σπουδαιότατον τὸ ζήτημα τῆς ἐλευθέρας διδασκαλίας ὡς ἐκ τῆς ἐπιρροῆς, ἣν δύναται νὰ ἐξασκῇ ἐπὶ τῆς συνειδήσεως τῶν νέων θρησκευτικὴ ἐκπαίδευσις διευθυνομένη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ προσηλυτισμοῦ. Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι ἡ θρησκεία τοῦ ἔθνους ἡμῶν, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ καταβάλληται μέριμνα ὑπὲρ τῆς παγιώσεως αὐτῆς διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως, διότι οὐδεὶς κίνδυνος ὑφίσταται. Ὁ νομοθέτης ἡμῶν ὁρμηθεὶς καὶ ἐκ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐξάσκησιν οἰκογενειακῶν δικαιωμάτων, ὡς καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων, ἐπέτρεψε τὴν σύστασιν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς προηγουμένης ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ νομάρχου.

Ἀλλ' ἐνῷ τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς κυβερνήσεως ἔπρεπε νὰ ὦσι κρείττονα τῶν ἰδιωτικῶν, τὸ ἀντίθετον κατὰ κανόνα συμβαίνει παρ' ἡμῖν. Ἡ διαφορὰ αὕτη κυρίως πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς ἰδιωτικῆς ἐνεργείας, δι' ἧς διεπράχθησαν μεγάλαι πρόοδοι ἐν τῷ ἔθνει ἡμῶν. Κατὰ δεύτερον δὲ λόγον πρέπει ν' ἀποδοθῇ αὕτη εἰς τὸ ὅτι ἡ τύχη τῶν διδασκόντων ἐν ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις δὲν ὑπόκειται εἰς τοὺς κινδύνους, οὓς διατρέχουσιν οἱ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διοριζόμενοι διδάσκαλοι· κατὰ τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον λόγον καὶ αὐτοὶ οἱ γονεῖς τῶν τέκνων, ἀναγκαζόμενοι νὰ πληρόνωσι δίδακτρα εἰς τὰ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια, παρακινοῦνται καὶ ὑπὸ τοῦ συμφέροντος τούτου νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν τέκνων αὐτῶν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς διαφορᾶς ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν, ἀξιοπαρατήρητος ὑπάρχει καὶ ἡ μεγάλη διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν διαγωγήν. Οἱ ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἐκπαιδευόμενοι μαθηταὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνδιαιτῶνται ἐν αὐτοῖς, ἢ διατρίβοντες πολλὰς ὥρας παρέχουσι τῷ τε διευθυντῇ καὶ τοῖς διδασκάλοις τὴν εὐκολίαν τοῦ ἐπιτηρεῖν τὴν ἠθικὴν αὐτῶν διαγωγήν, ἐνῷ οἱ ἐν τοῖς δημοσίοις ἐκπαιδευτηρίοις ἐκπαιδευόμενοι φοιτῶσιν ἔξωθεν καὶ ἐνδιατρίβουσιν ἐν ταῖς πατρικαῖς οἰκίαις. Οὐδὲν ζήτημα θεωρεῖται τοσοῦτο σπουδαῖον ὅσον τὸ τῆς ἀγωγῆς, οὐδεμία προσπάθειά ἐστι τοσοῦτον ἱερὰ ὅσον ἡ πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀγωγῆς τῶν παίδων· τῆς μεγίστης δ' αὐτοῦ σπουδαιότητος τρανωτάτη ἀπόδειξις εἶναι τὰ σφάλματα, εἰς ἃ ἐνίοτε ὑποπίπτει ἡ ἄπειρος νεολαία, διότι δὲν ἔλαβεν ἐγκαίρως τὴν προσήκουσαν ἠθικὴν ἀνατροφήν, τὴν ἄσπονδον ταύτην ἐχθρὰν τῶν σφαλμάτων καὶ τῶν παρεκτροπῶν· καὶ ἐν τούτοις ὡς πρὸς οὐδὲν ἄλλο ἀντικείμενον δεικνύουσιν οἱ διδάσκαλοι τῶν δημοσίων ἐκπαιδευτηρίων τοσαύτην ἀμέλειαν, ὅσην εἰς τὸ νὰ προσέχωσι νὰ μὴ κυλῶνται οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν ἀδράνειαν, καὶ εἰς τὸ νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἠθικὴν καὶ τὸν καθημερινὸν βίον αὐτῶν. Εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι τινὲς καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι κατανοοῦσι τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ φροντίζουσι περὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν μαθητῶν κρίνοντες, ὅτι ἐν τῷ καθήκοντι αὐτῶν ἔγκειται οὐ μόνον νὰ χορηγῶσι γνώσεις καὶ νὰ ἀναπτύσσωσι τὸν νοῦν τῶν μαθητῶν ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπενεργῶσιν εἰς τὴν ψυχήν, διδόντες ὤθησιν εἰς τὸ καλὸν καὶ προτρέποντες εἰς ἀποφυγὴν τοῦ κακοῦ, συνοικειοῦντες δὲ τοὺς μαθητὰς πρὸς τὰ παραδείγματα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἠθικῆς τῶν προγόνων ἡμῶν, καὶ ἐκτυλίσσοντες τὰ αἰσθήματα καὶ κανονίζοντες τὰ πάθη· ἀλλ' οἱ πλεῖστοι αὐτῶν περιορίζονται εἰς τυπικὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν, εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν, ἐνῷ ἡ ἐκπαίδευσις περιλαμβάνει καὶ τὴν ἠθικὴν διάπλασιν τῶν ψυχῶν καὶ τὴν ἀγωγήν. Φωνάζουσί τινες καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, ὅτι πολλοὶ μαθηταὶ δὲν ἔχουσιν ἠθικὴν διαγωγήν, καὶ ὅτι ἕνεκα τούτου ἀποβαίνει τὸ ἔργον αὐτῶν δυσχερές. Καὶ ἡμεῖς ὡς πρὸς τοῦτο συμφωνοῦμεν, ἀλλὰ τὰς αἰτίας ἀποδίδομεν κατὰ μέγα μέρος εἰς ἀδιαφορίαν καὶ ἀμέλειαν αὐτῶν τῶν διδασκάλων, πιστευόντων, ὅτι διὰ διδασκαλίας ἀφῃρημένων ἰδεῶν καὶ ἀξιωμάτων ἐπιτυγχάνεται ὁ σκοπὸς τῆς βελτιώσεως τῆς ἀγωγῆς τῶν μαθητῶν, ἐνῷ ἀπαιτοῦνται πολλαὶ προσπάθειαι, καὶ πρὸ πάντων καλὰ παραδείγματα καὶ ἄγρυπνος ἐπιτήρησις τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν, ἵνα καταστῶσιν οὗτοι ἱκανοὶ νὰ γνωρίσωσι τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν, καὶ σεβόμενοι ἀμφότερα, αὐτοὶ μὲν ὠφελῶνται ἐκ τῶν καρπῶν τῆς ἠθικῆς μορφώσεως, τῶν δὲ διδασκάλων καθιστῶσιν εὔκολον τὸ τῆς διδασκαλίας ἔργον. Γράφοντες ταῦτα δὲν ἐννοοῦμεν, ὅτι οἱ γονεῖς ἀπαλλάττονται τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἐπιμέλειαν τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων αὐτῶν, διότι ἡ ὑποχρέωσις αὐτοὺς κυρίως βαρύνει· ἀλλ' ἰσχυριζόμεθα μόνον, ὅτι καὶ οἱ διδάσκαλοι ἐπέχουσι θέσιν πατέρων. Ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν διδασκάλων εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον, ἐὰν ἰδίως τὴν ἐκμάθησιν τῶν ἱερῶν μαθημάτων καὶ τῆς ἠθικῆς καταστήσῃ τοσοῦτον ἀπαραίτητον εἰς τὸν προβιβασμὸν τῶν μαθητῶν, θέλει σπουδαίως συντελέσει εἰς τὴν ἠθικὴν διαγωγὴν αὐτῶν.

Ἡ κυβέρνησις ἔχει κατὰ τὸν νόμον τὴν ὑπερτάτην ἐποπτείαν καὶ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων· ἀλλ' ἡ ἐποπτεία αὕτη ἀτελῶς ἐξασκεῖται. Ὀφείλομεν δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐκπαιδευτηρίων ἐποπτεία ἐστὶ σπουδαιοτέρα ἢ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν, καὶ ὅτι πλειότερα κακὰ ἐπέρχονται ἐκ τῆς παραλείψεως τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν δημοσίων ἐκπαιδευτηρίων. Ἐπιτραπείσης ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς συστάσεως ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ ἐπιτηρεῖται μόνον ἵνα μὴ διασπείρῃ τὴν κακοήθειαν ἀντὶ νὰ διδάσκῃ τὴν ἠθικήν. Ἡ ἀπαίτησις τοῦ νόμου ὅπως τηρῆται καὶ ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἡ ἐν τοῖς δημοσίοις διάταξις τῶν μαθημάτων καὶ τῶν τακτικῶν βιβλίων, ἀντίκειται μὲν ἐν μέρει εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς διδασκαλίας, συντελεῖ ὅμως τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὁμοιομόρφου συστήματος τῆς διδασκαλίας. Ἀλλ' ἐάν, καθ' ἃ εἴπομεν, ἀδικαιολόγητος ἦναι ἡ παράλειψις τῆς προσηκούσης ἐπιτηρήσεως τῶν δημοσίων ἐκπαιδευτηρίων, ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἡ τοιαύτη παράλειψις εὑρίσκει τοὐλάχιστον σπουδαίαν δικαιολογίαν εἰς τὸ ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ παρεμβάλλῃ προσκόμματα εἰς τὴν ἐλευθέραν διδασκαλίαν. Ἡ ἐπιτήρησις τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων κυρίως σκοπὸν ἔχει νὰ καταστήσῃ ἀδύνατα τὰ ἐν αὐτοῖς σκάνδαλα καὶ ματαιώσῃ τὴν ὕπαρξιν τοιούτων ἐκπαιδευτηρίων πρὸς κερδοσκοπικὸν μόνον σκοπόν· δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι ἐπιδιώκοντες τὴν ὁμοιότητα τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, καὶ μὴ ἀφίνοντες εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν τελευταίων τὴν ἐλευθερίαν ἐκείνην, ἧς ἄνευ δὲν δύναται νὰ ἀναπτύξωσιν ὅλην τὴν δραστηριότητα, ὅλην τὴν νοημοσύνην, ὅλην τὴν φρόνησιν αὐτῶν, καὶ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκπαιδεύσεως, νὰ ἀντιπαλαίσωσι κατὰ τῶν προσκομμάτων καὶ νὰ συντελέσωσιν εἰς τὸν προβιβασμὸν τῆς παιδείας δι' εἰσαγωγῆς τῶν καλλιτέρων μεθόδων τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐξαλείφομεν τὴν ἅμιλλαν καὶ δεσμεύομεν τὴν ἰδιωτικὴν δραστηριότητα, ἧς αἱ εὐχαὶ καὶ οἱ πόθοι πολλάκις ἐν Ἑλλάδι ἐστέφθησαν δι' ἐπιτυχίας μετὰ πολλοὺς κόπους καὶ μόχθους.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΛΒΕΤΙΑ.

ΝΕΑ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ.

Ἴσως τὸ θρησκευτικόν, τὸ ἀπὸ τοσούτου χρόνου τὴν Πολιτείαν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας προσκροῦον ζήτημα, δύναται νὰ θεωρηθῇ, ἐὰν μὴ ἐξηντλημένον, ἀλλὰ πολλάκις καὶ ὑπὲρ τὸ δέον γενόμενον ἀντικείμενον πολλοῦ λόγου, ἐπομένως μὴ παρέχον πλέον οὔτε τινὰ τέρψιν, ἀλλ' οὐδὲ τὸ κινοῦν ἐνδιαφέρον. Καὶ ὅμως κατωτέρω ἀφεροῦμεν λέξεις τινὰς περὶ τῶν κατὰ τὴν Δύσιν κληρικῶν, τοῦτο δὲ τοσούτῳ μᾶλλον προθύμως ποιοῦμεν, καθόσον αἱ πολυμήχανοι καὶ ἐνδελεχεῖς ἐνέργειαι τοῦ ῥωμαϊκοῦ κλήρου ὑπομιμνήσκουσιν ἡμῖν παρελθόντας αἰῶνας, καθ' οὓς οἱ αὐτοὶ ἄνδρες ὑπὸ τὸ αὐτὸ πρόσχημα καὶ διὰ τῶν αὐτῶν μέσων ὑπεξέκαυσαν τοὺς αἱματηροὺς ἐκείνους ἐμφυλίους τε καὶ διεθνεῖς θρησκευτικοὺς πολέμους, οἵτινες τοσοῦτον τραγικὰς πληροῦσιν σελίδας ἐν τοῖς δέλτοις τῆς ἀδεκάστου ἱστορίας.

Ὁ ῥωμαϊκὸς κλῆρος, ὁ ἀπό τινος χρόνου εἴπερ που ἀλλαχοῦ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλβετίᾳ τὰ πάνδεινα πάσχων, καὶ ὁσημέραι ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς μικρᾶς ἐκείνης δημοκρατίας ἐντὸς τῶν προσηκόντων αὐτῷ ὁρίων ὠθούμενος, κατ' οὐδένα τρόπον στέργει εἰς τὸ νὰ συνάψῃ σπονδὰς περὶ εἰρήνης μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ πολλὰ μηχανώμενος δράττεται νέα ὅπλα οὐκ ὀλίγον ἐπικίνδυνα διὰ τὴν κοινωνικὴν εὐημερίαν τῆς μικρᾶς μέν, ἀλλὰ μεγαλοπρεποῦς ἐκείνης ὑψικαρήνου χώρας. Διότι προτιθέμενοι νὰ ἐξάψωσι τὸν φανατισμὸν τῶν ἁπλουστέρων καὶ εἰς τὰς καρδίας τῶν νηπιωτέρων νὰ ἐμφυσήσωσι σφοδρὸν πρὸς τοὺς ἐναντίους τῆς Ῥώμης μῖσος ἐξέδωκαν ἄρτι μικρὸν ἐγχειρίδιον «ῥωμαϊκῆς καθολικῆς κατηχήσεως», ὅπερ μετὰ πολλῆς τῆς δεξιότητος διέδωκαν πανταχοῦ ἀναμέσον τῶν καθολικῶν, προτιμῶντες, ὡς αὐτοῖς ἔθος, τοὺς μὴ ἐν ταῖς πόλεσιν οἰκοῦντας.

Τὸ ἱερὸν τοῦτο βιβλιάριον πραγματεύεται συντόμως μέν, ἀλλ' εὐμεθόδως καὶ διὰ τρόπου τοῖς πᾶσι καταληπτοῦ· α') περὶ τοῦ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῆς Βασιλείας διωγμοῦ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας· β') περὶ τοῦ ἀλαθήτου· γ') ὁ ἀληθὴς τῶν ψυχῶν ποιμὴν καὶ ὁ ἀπαταιών· δ') τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα· ε') ἡ ἐθνικὴ τῶν Ἑλβετῶν ἐκκλησία.— Ἐκ τῆς συνόλου τῆς βίβλου παρατίθεμεν ἐνταῦθα κατὰ τὴν «Νέαν τῆς Ζυρίχης Ἐφημερίδα» τὰς ἑπομένας ὀλίγας ταύτας περικοπάς.

1. Πῶς καλεῖται ὁ χρόνος καθ' ὃν ζῶμεν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.— Ὁ χρόνος τοῦ ἐν Ἑλβετίᾳ διωγμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ὃν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Γιούρας καλοῦσι χρόνον τῆς τρομοκρατίας.

2. Τίς ὁ ἐπιχειρῶν τὸν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διωγμόν;—Πλεῖσται κυβερνήσεις (ἑλβετικαί).

3. Καὶ ποῦ συνίσταται ὁ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας οὗτος διωγμός;— Ὁ διωγμὸς συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι ἡ ἐν ἔτει 1828 ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων μετὰ τοῦ πάπα συναφθεῖσα συνθήκη καταργεῖται νῦν ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων μονομερῶς καὶ ἀνόμως, καὶ ὅτι ἡ ἐπισκοπικὴ περιοχὴ τῆς Βασιλείας διελύθη καὶ ἀπεσπάσθη ὑπὸ τοῦ πάπα. Ὅτι ὁ νόμιμος τῆς Βασιλείας ἐπίσκοπος Εὐγένιος Λασὰ ἐκηρύχθη ἔκπτωτος ἐδιώχθη ἐκ τῆς ἐπισκοπικῆς οἰκίας, καὶ διότι ἡ μετ' αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς σχέσεσιν ἐπαφὴ τιμωρεῖται ποινικῶς. Ὅτι ἐν ταῖς τοπαρχίαις τῆς Σολοθούρνης καὶ τῆς Βέρνης ἑκατὸν ἱερεῖς ἀπεβλήθησαν ἀπὸ τῶν θέσεων αὐτῶν—καὶ τοῦτο διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἐκεῖνοι ἠρνήθησαν νὰ παραδῶσιν τὸν πρὸς τὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν ἱερατικὸν ὅρκον καὶ διότι ἐνέμειναν πιστοὶ εἴς τε τὸν πάπαν καὶ τὸν ἐπίσκοπον.

4. Ὥστε ὁ διωγμὸς ἀφορᾷ μόνον τοὺς ἱερεῖς;—Οὐδόλως, ἀλλὰ σύμπας ὁ τῶν καθολικῶν λαὸς πιέζεται ὠμότατα, τὰ δὲ ἱερὰ αὐτοῦ δικαιώματα τίθενται ἄρδην ἐκποδών.

11. Τίς δὲ ὁ ἔνοχος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου διωγμοῦ;—Ἡ μείζων ἐνοχὴ πρὸς ταῖς κυβερνήσεσιν ἀμέσως ἐπιβαρύνει ἀθλίους τινὰς ἱερεῖς, οἵτινες ἐν ἀπονενοημένῃ ἀποτυφλώσει ἀνέστησαν κατὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν μητρός, τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, καὶ συνησπίσθησαν μετ' ἐλευθεροφρόνων καὶ ἀπίστων ἀναπετάσαντες καὶ πάλιν τὴν ἱερὰν σημαίαν.

34. Καὶ διατί καλοῦνται ἐκεῖνοι (οἱ μὴ ἀποδεχόμενοι τὸ ἀλάθητον τοῦ πάπα) παλαιοκαθολικοί; — Ὀνομάζονται παλαιοκαθολικοί, δηλαδὴ ὑπάρξαντες καθολικοί, καθότι ἦσαν μέν ποτε, νῦν ὅμως δὲν εἶναι πλέον καθολικοί.

61. Τί δὲ ἐννοοῦσι λέγοντες ἡ ἐθνικὴ τῶν Ἑλβετῶν καθολικὴ ἐκκλησία;—Διὰ τούτων ἐννοεῖται ἐκκλησία ἀποσπασθεῖσα μὲν ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τοῦ πάπα, ἐπιτρέπουσα δὲ ἵνα τὰ δόγματα αὐτῆς, τὰ κατὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὸ σύνταγμα προδιαγράφωνται αὐτῇ ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Πολιτείας—σχεδὸν εἰπεῖν ὡς ἐν Ῥωσσίᾳ ἔνθα ὁ ἡγεμὼν εἶναι συνάμα αὐτοκράτωρ τε καὶ πάπας.

64. Ἀλλὰ μήπως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ἐθνικήν τινα τῶν Ἑλβετῶν ἐκκλησίαν, παρομοίως καθὰ μέχρι τοῦδε εἴχομεν τὴν ῥωμαϊκὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐν ἐκείνῃ νὰ διαμείνωμεν ἐπίσης πιστοὶ καθολικοί, ὥσπερ πρότερον ἤμεθα ἐν ταύτῃ; —Ὄχι, καθὼς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ οὔτε κύκλος τρίγωνος οὔτε σταγὼν ὕδατος ξηρά.

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Η ΜΕΤΑΞΥ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ ΚΑΙ ΣΕΡΒΙΑΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Αἱ οὐγγρικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὸ κείμενον τῆς μεταξὺ Αὐστροουγγαρίας καὶ Σερβίας συνομολογηθείσης σιδηροδρομικῆς συμβάσεως. Ἡ μεγάλη σιδηροδρομικὴ ὁδὸς τῆς Ἀνατολῆς θὰ διέλθῃ, κατὰ τὴν σύμβασιν ταύτην, διὰ Πέστης καὶ Βελιγραδίου. Ἡ Σερβία ὑποχρεοῦται ν' ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς ἐντὸς ἔτους ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ χορηγηθῇ αὐτῇ παρὰ τῆς Ὑψ. Πύλης ἡ σύμμιξις τῶν σερβικῶν μετὰ τῶν ὀθωμανικῶν σιδηροδρόμων ἐπὶ τῆς κοιλάδος τοῦ Μοραύα ποταμοῦ. Ὁ αὐστριακὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς θὰ παράσχῃ τὴν ἀρωγὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Σερβίαν πρὸς ἐξομάλυνσιν τῶν δυσχερειῶν ὅσαι δυνατὸν ν' ἀναφυῶσι μεταξὺ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ τῆς Σερβίας. Ἡ Αὐστροουγγαρία ὑπεχρεώθη χάριν τῆς συνενώσεως τῶν δύο συμπλεγμάτων νὰ οἰκοδομήσηται γέφυραν ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως ἐν Εὐσάτς, ἐνῷ ἡ Σερβία θὰ κτίσῃ ὁμοίαν γέφυραν ἐπὶ τοῦ Σαύου.

Ἡ μεγάλη σπουδαιότης τοῦ σιδηροδρόμου τούτου, λέγει ἡ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία» ἐξ ἧς ἐρανιζόμεθα τὰ ἀνωτέρα, ὅστις διερχόμενος διὰ Πέστης καὶ Βελιγραδίου θὰ συνδέῃ τὴν Ἀνατολὴν μετὰ τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης οὐδένα διαλανθάνει. Ὅσον διὰ τὴν Οὐγγαρίαν εἶναι ζωτικὸν ζήτημα ἐξ οὗ ἐξήρτηται ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς εὐημερίας.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Μόλις συνελθόντες ἐν τῇ γερμανικῇ Βουλῇ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀλσατίας καὶ Λορραίνης, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν καὶ τὴν ἔντονον κατὰ τῆς αὐτοκρατορίας διαμαρτύρησιν, διηρέθησαν εἰς τρία διάφορα κόμματα, ὧν ἕκαστον διάφορον ἔχει πρόγραμμα καὶ ὑπὸ ἀλλοίων ἐμφορεῖται ἀρχῶν.

Ἀρχηγὸς τοῦ ἑνὸς τῶν κομμάτων εἶναι ὁ γνωστὸς ἤδη διὰ τὴν πρώτην καὶ τελευταίαν αὐτοῦ ἔμπροσθεν τῶν βουλευτῶν ἀγόρευσιν Τεύτς, δι' ἧς τοσοῦτον ζωηρῶς καὶ μετὰ πάθους τοσοῦτον σφοδροῦ ἐπετέθη κατὰ τῆς παρούσης πολιτικῆς τῆς Γερμανίας, ἣν ἐπὶ κατακτητικαῖς προθέσεσιν ὀνειδίσας ἀπολίτιστον ἀπεκάλεσεν ἔθνος, διότι ἐπιμένει νὰ προσαρτήσῃ εἰς τὴν γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν βιαίως καὶ πρὶν ἢ πρότερον αὐτὴν τὴν προσαρτωμένην χώραν ἐρωτήσῃ περὶ τῶν διαθέσεων αὐτῆς.

Ἄλλην ὅμως μερίδα ἀντιπροσωπεύει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ῥαίς, ὁ εὐθὺς μετὰ τὸν ἀγορεύσαντα Τεύτς ἐπισήμως διακηρύξας ὅτι αὐτὸς καὶ οἱ καθολικοὶ τῆς Ἀλσατίας οὐδόλως προτίθενται νὰ διαμφισβητήσωσι τὸ κῦρος τῆς ὑπὸ τῶν δύο μεγάλων δυνάμεων συναφθείσης συνθήκης τῆς Φραγκφούρτης.

Μεταξὺ τούτων ὑπάρχει ἕτερον κόμμα ἔνθα ἀνήκουσι μεταξὺ ἄλλων καὶ ὁ κληρικὸς Γκέρβερ, ὅστις καὶ πρότερον πρὸς τὸν γερμανόφρονα ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Στρασβούργου διαφωνήσας εἶτα μετ' αὐτοῦ συνδιηλλάχθη, καὶ πάλιν δὲ νῦν ἀπεχωρίσθη ἀπ' ἐκείνου, καθότι ὁ Γκέρβερ περὶ μείζονος ποιεῖται τὴν κατὰ τῶν Γερμανῶν ὑπεράσπισιν τῶν Γάλλων ἢ τῶν διωκομένων κληρικῶν.

Ἐκ τούτου λοιπὸν εὐχερῶς ἐξηγεῖται, διατί ἓν μόνον ἀπόσπασμα τῶν βουλευτῶν τῆς Ἀλσατίας καὶ Λορραίνης ἐγκαταλιπὸν τὸ Βερολῖνον ᾤχετο ἀπιόν, προτιθέμενον εἰς ἐκτάκτους μόνον νὰ παρουσιάζηται ἀνάγκας ἐν τῇ Βουλῇ, ἔνθα οἱ λοιποὶ αὐτῶν συνάδελφοι ἔμειναν οὐχὶ μόνον ὅπως παθητικῶς ἀνθίστανται ἀλλὰ καὶ ὅπως πάντοτε παρίστανται ἐκεῖ τιμωροὶ τῶν παρεκτροπῶν τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως.

Πολλοὶ διακεκριμένοι ἄνδρες συνεχάρησαν ἤδη τὸν ἔνδοξον στρατάρχην Μόλτκε διὰ τὴν ἐμβριθῆ αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου ἀγόρευσιν, ἐν οἷς ἴσως πρῶτος πάντων ὁ Βίσμαρκ, ὅστις μόλις ἀπὸ τοῦ βήματος κατελθόντα πλησιάσας τὸν κόμητα Μόλτκε ἐπὶ πολλὴν ὥραν συνδιελέχθη μετ' αὐτοῦ καὶ πλέον ἢ ἅπαξ ἔθλιψε αὐτοῦ τὴν δεξιάν. Ἤδη ἐπὶ τῷ αὐτῷ λόγῳ συνεχάρη τὸν δημοτικὸν παρὰ τοῖς Γερμανοῖς στρατηγὸν καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος.

Ἐκ δὲ τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου», μανθάνομεν ὅτι ὁ αὐτὸς μονάρχης τῶν Γερμανῶν δι' αὐτογράφου ἐπιστολῆς συνεχάρη καὶ τὸν Κάρολον Ῥοῦσελ, δι' ἣν οὗτος ἐπεδείξατο μεγίστην δραστηριότητα κατὰ τῶν ὑπερμέτρων ἀξιώσεων τοῦ Βατικανοῦ. Τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν εἶναι βεβαίως ἐπουσιῶδες, ἡ δὲ τοιαύτη διαγωγὴ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τίθησιν ἐν τῷ φανερῷ τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως καὶ ὁποίας θέλουσιν μετέλθει πολιτικὴν οἱ ἐν Βερολίνῳ καθ' ὅλην τὴν διεξαγωγὴν τοῦ σκανδαλώδους ἐκείνου ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος τοῦ ἐκ τοῦ Βατικανοῦ ἀκαίρως προκληθέντος.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Σπουδαίας μέν, πλὴν λυπηρὰς διὰ τὴν τύχην τῆς ταλαιπώρου Ἱσπανίας εἰδήσεις ἐκόμισεν ἡμῖν ἤδη πρὸ ἡμερῶν ὁ τηλέγραφος, ἀγγέλλων τὴν ὑπὸ τῶν καρλιστῶν κατατρόπωσιν τοῦ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μαριόνες βορείου στρατοῦ ἀπολέσαντες τρισχιλίους ἄνδρας. Ἡ ἀγγελία αὕτη ἐνεποίησεν, ὡς εἰκός, θλιβερωτάτην ἐντύπωσιν, διότι αὕτη ὑπῆρξεν ἴσως ἡ πρώτη σπουδαία νίκη τῶν καρλιστῶν, ἀπειλούντων οὐχὶ πλέον φεύγοντες, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς διακεκριμένους στρατηγοὺς νικῶντες, ὅπως ἐξ ἐφόδου ἐπιπεσόντες ἀκινδύνως καταλάβωσι τὰς κυριωτέρας πόλεις, ἴσως δὲ καὶ αὐτὴν τὴν πρωτεύουσαν.

Ἡ ἧττα τοῦ στρατηγοῦ Μαριόνες πιθανὸν ἓν μόνον νὰ παρήγαγεν ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα, καθότι οἱ εὐφάνταστοι τῆς ἰβηρικῆς χερσοννήσου υἱοὶ κατεῖδον τέλος πάντων ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἐπαπειλοῦντα αὐτοὺς ὑπὸ τῶν καρλιστῶν φρικαλέον κίνδυνον, καὶ τῶν ἐπουσιωδεστέρων καὶ τῶν πολιτικῶν διαπληκτισμῶν ἀποστάντες τρέχουσιν ἀθρόοι, ἵνα καταταχθῶσιν ἐθελονταὶ εἰς τὸν κατὰ τῶν καρλιστῶν στρατόν. Ἕως πότε μέλλει ἆρά γε νὰ διαρκέσῃ ἡ τοιαύτη τῶν Ἱσπανῶν φιλοπατρία ἄδηλον· ἴσως ὅμως ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν ὁρμῇ καὶ τῇ προθυμίᾳ διαπράξωσί τι ἀγαθὸν καὶ συμφέρον τῇ πατρίδι, ἀπαλλάττοντες αὐτὴν ἀπὸ τῶν ὀργίων τοῦ μεσαιωνικοῦ δὸν Κάρλου καὶ ἀπὸ τῶν παρεκτροπῶν τῶν ἀτάκτου ἐκείνου ὀρδῶν.

Ἐν γένει πλείστη καταβάλλεται προθυμία πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ βορείου στρατοῦ, διότι ἐκ τῆς τύχης ἐκείνου ἐξαρτᾶται ἀμέσως καὶ τὸ μέλλον τῆς ὡραίας ἐκείνης τῆς μεσημβρίας χώρας. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐν τοῖς πράγμασι μετέρχονται πολιτικὴν μετρίαν καὶ συνετήν.

Ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐν Ἱσπανίᾳ διαπραττομένων πέμπει ὁ ἐκ Βαρκελώνης ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου», ἔνθα καὶ ἄλλα μὲν πολλά, πρὸ παντὸς ὅμως βλέπομεν βιαιοπραγίας τῶν στρατιωτῶν τοῦ Δὸν Κάρλου, οἵτινες μὴ ἀρκούμενοι εἰς φθορὰς σιδηροδρόμων καὶ γεφυρῶν εὑρίσκουσιν ἰδίαν ἡδονὴν ἀπαθῶς φονεύοντες ἀθώους ὑπαλλήλους τῶν σιδηροδρόμων. Οὕτως ἀπαγαγόντες βίᾳ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ τὸν ἐκ Μαλγράδ σταθμάρχην ἐφόνευσαν διὰ πυροβόλου ῥεβόλβελ ἔμπροσθεν μάλιστα αὐτῆς τῆς συζύγου τοῦ ταλαιπώρου. Τὴν αὐτὴν τύχην ὑπέστη ὑπ' αὐτῶν καὶ ὁ ἐν Καλδετὰς φύλαξ τῆς γενικῆς ἀποθήκης. Καίπερ δὲ οὐχὶ πολυάριθμοι περὶ τὴν Βαρκελώνην ὄντες οἱ καρλισταὶ διακόπτουσιν ἐνίοτε σχεδὸν παντελῶς τὴν ἐσωτερικὴν συγκοινωνίαν τῶν ταχυδρομείων.

Τελευταῖον διεκόπη καὶ πάλιν ἡ συγκοινωνία ἕνεκά τινος κατὰ τῆς Μανρέζης ἐφόδου τῶν καρλιστῶν, οἵτινες κρυφίως ἀνὰ 9—10 εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν περὶ τοὺς τριακοσίους ἐπέπεσαν νυκτὸς κατὰ τῆς ἀσθενοῦς φρουρᾶς συγκειμένης ἔκ τινων λόχων τῶν ἐξ Ἀμερικῆς ταγμάτων καὶ ἐξ 900 ἐθελοντῶν. Οἱ κρυφίως τοιούτῳ τρόπῳ εἰς τὴν πόλιν παρεισφρύσαντες ταχέως προμηθευθέντες ὅπλα καὶ ἄλλα ἐπιτήδεια καὶ προσκαλεσάμενοι καὶ τοὺς ἔξωθεν φίλους διὰ προδοσίας ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ἀμερίμνως φρουρούντων τὴν πόλιν. Ὁ ἀγὼν διήρκεσεν ἐν ταῖς ὁδοῖς 16 ὥρας, ἐπὶ τέλους δὲ μόλις κατὰ τὴν προσπέλασιν στρατιωτικοῦ τινος σώματος οἱ πολέμιοι ἐγκατέλιπον τὴν πόλιν ἀφέντες 40 νεκρούς, τοὺς δὲ ἄλλους νεκροὺς καὶ τραυματίας παραλαβόντες μεθ' ἑαυτῶν ἐξήγαγον ἐφ' ἁμαξῶν. Ἐκ δὲ τῆς φρουρᾶς ἔπεσαν μὲν 25, ἐτραυματίσθησαν δὲ περὶ τοὺς 80.

Τοῦ ἀγῶνος μετέσχον ἐν συνόλῳ 3,000 καρλισταὶ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν Τριστάνυ Μιρὲτ καὶ Νασρατά. Ἔνιαι τῶν οἰκιῶν ἐπυρπολήθησαν, πλεῖσται δὲ ἄλλαι ἐσυλήθησαν. Οἱ ὑπερασπισταὶ οὗτοι τοῦ θείου δικαίου μὴ δυνηθέντες νὰ λάβωσι τὸν ὑπ' αὐτῶν τῇ πόλει ἐπιβληθέντα δασμὸν τοῦ πολέμου ἐκ 100,000 δούρων παρέλαβον μεθ' ἑαυτῶν ὁμήρους. Ἐκ τινος δὲ τάγματος τῶν ἐθελοντῶν περὶ τοὺς 150 Ἰταλοὶ καὶ Γάλλοι ηὐτομόλησαν πρὸς τοὺς ἐ[illegible]ους.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος:

Ὁ Ἀκὴφ πασσᾶς, τέως γενικὸς διοικητὴς τοῦ βιλαετίου Βοσνίας διωρίσθη πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ Γιαβὲρ πασσᾶς, τέως μέλος τοῦ συμβουλίου τῶν στρατιωτικῶν μεταρρυθμίσεων, διωρίσθη πρόεδρος τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου.

Ὁ Δερβὶς πασσᾶς, τέως πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῶν στρατιωτικῶν μεταρρυθμίσεων, διωρίσθη γενικὸς διοικητὴς Βοσνίας.

Ὁ Γιουσοὺφ βέης, τέως διευθυντὴς τῶν μεταλλείων καὶ δασῶν, διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν.

Προχθὲς τὸ ἑσπέρας ἡ Α. Υ. ὁ μέγας βεζίρης καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπουργῶν συνῆλθον ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Α. Υ. τοῦ σεϊχούλ-ἰσλάμ, ἔνθα συνεκροτήθη ὑπουργικὴ συνεδρίασις, ἐξ ἧς ἀπῆν ἡ Α. Ε. ὁ Ῥασὶδ πασσᾶς ἕνεκα ἀδιαθεσίας αὐτοῦ.

Τὴν δευτέραν οἱ νεωστὶ διορισθέντες εἰς τὰ ὑπουργήματα αὐτῶν Ἀαριφὺ βέης, ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, Σααδουλλὰχ βέης, διερμηνεὺς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διβανίου, καὶ Σαλὶχ ἐφένδης, ὑφυπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ὅπως καθυποβάλωσι τὰ σεβάσματα αὐτῶν πρὸς τὴν Α. Α. Υ. τὸν πρίγκηπα Γιουσοὺφ Ἰζζεδδὶν ἐφένδην ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτῶν.

Οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ Γεώργιος Νικολάου ἐφένδης καὶ Μίντζος Στεφάνου ἐφένδης ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ὑπολοχαγῶν προήχθησαν ἐσχάτως εἰς βαθμὸν λοχαγῶν.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς ἀστυνομίας συνέστη ἐσχάτως εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ὅπως συντάξῃ καταστατικὴν τῶν φυλακῶν τοῦ κράτους, κατὰ τὸ ἐν Εὐρώπῃ ἐπικρατοῦν σύστημα. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἥτις ἀπηρτίσθη, κατὰ τὴν «Τουρκίαν», ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῶν κεντρικῶν φυλακῶν τῆς Πόλεως, τοῦ ἀρχιατροῦ τῆς ἀστυνομίας, τοῦ ἰατροῦ τοῦ νοσοκομείου τοῦ ζαπτιὲ καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἐκ τοῦ νοσοκομείου τῶν γυναικῶν, θέλει συνέρχεσθαι ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς ἀστυνομίας δὶς τῆς ἑβδομάδος. Ἤδη συνεκρότησε τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν, κατ' αἴτησιν δὲ αὐτῆς θέλει ἀπευθυνθῇ πρὸς τοὺς γενικοὺς διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν βεζιρικὴ ἐγκύκλιος ὅπως πέμψωσιν ἐγκαίρως πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τὰς δεούσας πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν φυλακῶν καὶ γένηται ἡ προσήκουσα χρῆσις αὐτῶν ἐν τῇ συνταχθησομένῃ γενικῇ ἐκθέσει.

Ἰδιαίτερα τηλεγραφήματα ἐκ Βραΐλας ἀναγγέλλουσιν ὅτι ὁ Δούναβις, οὗ οἱ πάγοι εἶχον ἀρχίσει νὰ διαλύωνται πρὸ ἡμερῶν ὑπὸ τῆς συμβάσης καλοκαιρίας, ἐκρυσταλλώθη καὶ αὖθις ὑπὸ τῆς ἐνσκηψάσης νέας δριμύτητος τοῦ καιροῦ.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Ἀνατολικῷ Ἀστέρι».

Ἡ ἐπέτειος πατριαρχικὴ λειτουργία ἐτελέσθη τῇ κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας μετὰ τῆς νενομισμένης ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως, συλλειτουργούντων τῇ Α. Θ. Π. δεκατριῶν μητροπολιτῶν, συνοδικῶν τε καὶ μή, ἤτοι τῶν σεβασμιωτάτων ἁγίων Κυζίκου, Θεσσαλονίκης, Τορνόβου, Κρήτης, Ἄρτης, Σερρῶν, Ἀγκύρας, Βάρνης, Μαρωνείας, Ῥασκοπρεσρένης, Σαμοκοβίου, Βελεγράδων καὶ Χαλεπίου. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ παρῆν καὶ ἡ Α. Ἐξ. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Σῖμος, μετὰ τοῦ γενικοῦ προξένου καὶ ὁ μέγας λογοθέτης.

Τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας ἐγένετο ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἡ χειροθεσία τοῦ νέου ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου κ. Βαλλιάδου, λαβόντος τὸν βαθμὸν ἀρχιμανδρίτου τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου.

Τῇ πατρικῇ μερίμνῃ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τοῦ ἐντίμου Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου συνέστη ἐν τοῖς πατριαρχείοις γενικὸν Μητρῷον, ἐνῷ θέλουσιν ἐγγράφεσθαι κατὰ μῆνα ἀνελλιπῶς ἅπασαι αἱ ἐνοριακαὶ πράξεις, ἤτοι γεννήσεις, βαπτίσεις, γάμοι καὶ θάνατοι ὑπὸ τοῦ ἐντιμολογιωτάτου Μ. Πριμμικηρίου, εἰς οὗ τὴν φροντίδα καὶ ἐπιστασίαν τὸ ἔργον τοῦτο ἀνετέθη.

Τὸ ὄντως ἀξιέπαινον καὶ κοινωφελέστατον τοῦτο μέτρον ἐσμὲν βέβαιοι, ὅτι θέλει εὐαρεστήσει εἰς τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα, καταπαῦον τὰς ἀνωμαλίας, αἵτινες προσεγίγνοντο ἐν ταῖς μέχρι τοῦδε ἐκδόσεσι βαπτιστηρίων, πιστοποιητικῶν στεφανώσεως ἢ θανάτου καὶ ἄλλων ἐπισήμων ἐγγράφων, πρὸς διεξαγωγὴν κληρονομικῶν καὶ διαφόρων ἄλλων ὑποθέσεων. Ὁ μὴ τυχὸν συμμορφούμενος τῇ ἐκκλησιαστικῇ ταύτῃ πράξει προστῶς ὑπόκειται εἰς ποινήν, καθὰ τοῦτο δηλοῦται καὶ ἐκ τῆς πατριαρχικῆς ἀποδείξεως, ἥτις ἐστάλη εἰς τὰς διαφόρους ἐνορίας πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἱερατικῶς προϊσταμένων.

Ἀντὶ τοῦ ἁγίου Παμφίλου, πολλὰς ἔχοντος ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἀσχολίας, διωρίσθη ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ δικαστηρίῳ ὁ πανιερώτατος ἅγιος Μυρλίων κ. Κύριλλος.

Μετ' εὐχαριστήσεως εἴχομεν δημοσιεύσει ἄλλοτε, κατ' ἀλληλογραφίαν ἐκ Τενέδου, ὅτι ὅμιλός τις φιλοτίμων νέων, κατοίκων τῆς νήσου ταύτης, εἶχε σχηματίσει ἐν αὐτῇ σύνδεσμον καὶ ἑταιρίαν προτιθεμένην τὴν βελτίωσιν τῶν κοινῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ τόπῳ, ἥτις ἰδίᾳ καθυστερεῖ ὡς πρὸς τὴν ἀγωγὴν τῆς θηλείας νεολαίας. Καθὰ πληροφορούμεθα, διὰ τῶν ἐνεργηθεισῶν τῇ φροντίδι τοῦ συνδέσμου τῶν φιλοτίμων τούτων ἀνδρῶν

συνδρομῶν προσελήφθη ὡς διευθύντρια τοῦ ἀρτισυστάτου παρθεναγωγείου ἐν τῇ νήσῳ ἡ κ. Εἰρήνη Ζησιμοπούλου, τελειόφοιτος τοῦ Ἀρσακείου παρθεναγωγείου τῶν Ἀθηνῶν καί, καθὰ πληροφοροῦσιν ἡμᾶς, ἐφ' ἱκανὰ ἔτη εὐδοκίμως διδάξασα εἰς διάφορα μέρη. Ἡ εἰρημένη ἑταιρία ἐπρονόησεν ἐπίσης καὶ περὶ τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως τῆς νήσου προσκαλέσασα ἐπ' ἀμοιβῇ ὡς ἰατρὸν τῆς κοινότητος τὸν ἀξιότιμον κ. Φρειδερῖκον Ἐϊνδεσταμ, ἰατρὸν σπουδάσαντα ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἀδελφὸν τοῦ συμβούλου τῆς ἐνταῦθα σουηδικῆς πρεσβείας κ. Ὀσκὰρ Ἐϊνδεσταμ. Συγχαίρομεν τῇ ὁμογενεῖ κοινότητι τῆς νήσου Τενέδου ἐπὶ ταῖς ἀγαθαῖς καὶ σκοπίμοις ταύταις ἐνεργείαις τῶν φιλοτίμων αὐτῆς γόνων οἵτινες προνοοῦσιν ἵνα προικίσωσιν αὐτὴν ἀποχρώντως διὰ τῶν προσηκόντων εἴς τε τὴν ἠθικὴν καὶ εἰς τὴν ὑλικὴν ζωὴν βοηθημάτων.

—

Ἡ ἐφημερὶς τοῦ νομοῦ Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας ἀναφέρει ὅτι ἐν τῷ σαντζακίῳ Δζεβὲλ ἔπεσαν τῇ 29 ἰανουαρίου ἐπὶ τριάκοντα περίπου ὥρας ῥαγδαιόταται βροχαί, ἐξ ὧν ἐπλημμύρησαν οἱ ποταμοὶ καὶ οἰκίαι παρεσύρθησαν ὑπὸ τῶν ῥευμάτων, μεγάλης προξενηθείσης ζημίας καὶ εἰς τὰς ἐλαίας καὶ τοὺς δενδροφοίνικας τοῦ διαμερίσματος. Ἐκ τῶν βροχῶν τούτων, ὁμοίας τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι δὲν ἐνθυμοῦνται συμβάσας ἀπὸ πεντηκονταετίας περίπου, ἀπωλέσθησαν πλεῖστα βοσκήματα ὡς καί τινες ἄνθρωποι παρασυρθέντες ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Ἄξιον σημειώσεως εἶναι ὅτι αἱ βροχαὶ αὗται συνέβησαν καθ' ὃν χρόνον καὶ τὰ αἰγυπτιακὰ φύλλα ἀνέφερον ὅτι ὅμοιαι βροχαὶ ἐγένοντο καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἰδίως ἐν Καΐρῳ, ἔνθα ἱκανὰς ἐπίσης εἶχον προξενήσει ζημίας.

—

Ἡ ἀρμενικὴ ἐφημερὶς «Ὀρακὶρ» ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τῆς συζύγου τοῦ Σερκὶζ ἐφένδη, πρώην πρέσβεως τῆς Ὑψ. Πύλης ἐν Ῥώμῃ, ἐκμετρησάσης τὸ ζῆν τὸ παρελθὸν σάββατον, κατὰ συνέπειαν, ὡς εἰκάζεται, ἀποβολῆς.

—

Ἀπήχθησαν ἐσχάτως εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ κρατοῦνται ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς κεντρικῆς ἀστυνομίας ἱκανοὶ Κιρκάσιοι ἐκ τῶν ἐν τοῖς πέριξ τῶν Μετρῶν κατοικούντων, οἵτινες ἐζήτησαν νὰ ὑποκινήσωσι ταραχὰς καὶ προκαλέσωσι διαδηλώσεις τῶν ὁμοφύλων αὐτῶν ἕνεκα τῶν μέτρων ἅπερ ἔλαβεν ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις κατ' αὐτῶν διὰ τὸ ἐξασκούμενον παρ' αὐτῶν ἐπονείδιον σωματεμπόριον. Αἱ ὑπὸ τῶν ταραξιῶν Κιρκασίων προκληθεῖσαι διαδηλώσεις ἐκινδύνευον νὰ λάβωσι δυσαρέστους συνεπείας διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ τόπου, εἰ μὴ ἐγκαίρως ἐπενέβαινον αἱ ἀρχαὶ διὰ τῆς κατεσπευσμένης ἀποστολῆς ἑνὸς λοχαγοῦ μετ' ἀποσπάσματος χωροφυλάκων, ὅστις συλλαβὼν τοὺς πρωτουργοὺς τῆς ἀταξίας συνώδευσεν αὐτοὺς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔνθα θέλουσι κρατηθῇ ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς ἀστυνομίας μέχρις ὁριστικῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς τιμωρίας αὐτῶν.

—

Ἡ ἐφημερὶς τοῦ βιλαετίου Προύσης «Χουδαβεντικιὰρ» ἀναγγέλλει ὅτι δύω μικρὰ σκάφη, ἅπερ ἐναυπηγοῦντο ἐν τοῖς αὐτοκρατορικοῖς νεωρίοις Κίου, περατωθέντα ἐσχάτως καθειλκύσθησαν εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ τῆς εἰθισμένης ἐν τοιαύταις περιστάσεσι τελετῆς, ἀτμόπλοιον δὲ τοῦ ναυαρχείου ἀπεστάλη ἐκ τῆς Πρωτευούσης ἵνα παραλαβὸν ῥυμουλκήσῃ αὐτὰ εἰς τὸν Ναύσταθμον πρὸς ἐξαρτισμὸν αὐτῶν.

—

Ὑπάρχει εἶδός τι κλοπῆς ἢ παγίδος μᾶλλον ἣν μεταχειρίζεται τάξις τις κλεπτῶν ὅπως ἀπογυμνόνῃ διαβάτας ἐν ταῖς μεμονωμέναις ὁδοῖς καὶ εἰς ἥν, καίπερ ἤδη πολλάκις ἐπαναληφθεῖσαν, εὑρίσκονται οὐχ ἧττον ἀφελεῖς οἵτινες περιπίπτουσι. Τοιοῦτον εἶδος κλοπῆς συνέβη καὶ τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν. Δύω κηπουροί, ὧν ὁ ἕτερος ἀρτίως εἶχεν ἔλθει εἰς Κωνσταντινούπολιν, περιεπάτουν ἔν τινι ὁδῷ τοῦ Ἐμὶν-τζαμῆ, ὅτε εἶδον τρίτον τινὰ διαβάτην ὅστις κύψας εἶχε προσποιηθῇ ὅτι εὗρε χρηματοφυλάκιον. Φεύγων οἱονεὶ τὰ ὄμματα τῶν περιέργων ὁ τὸ ἕρμαιον εὑρὼν ἔνευσε πρὸς τοὺς κηπουροὺς ἵνα τὸν ἀκολουθήσωσι. Παρασυρθέντες οὕτως ἐκεῖνοι εἰς ἀπόκεντρόν τι μέρος εἶδον αἴφνης ἐφορμήσαντας κατ' αὐτῶν τρεῖς ἄλλους οἵτινες μετὰ τοῦ ψευδοῦς εὑρέτου τοῦ ἑρμαίου λαβόντες ἀπειλητικὸν ὕφος ἐγύμνωσαν αὐτούς, λαβόντες ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μὲν τέσσαρας λίρας καὶ τοῦ ἑτέρου τὸ ὡρολόγιον. Ἡ ἀστυνομία εἰδοποιηθεῖσα περὶ τοῦ γεγονότος κατώρθωσεν ἐντὸς τῆς ἡμέρας νὰ συλλάβῃ τοὺς δύω τῶν ἐνόχων.

—

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18]2 μαρτίου ἡ γενομένη κλήρωσις τοῦ μετὰ βραβείων αὐστριακοῦ δανείου τοῦ 1874. Ἐξεκυβεύθησαν δὲ αἱ ἑπόμεναι σειραί·

316 940 1544 1717 2025 2340 2669 3198.

Ὁ ἀριθμὸς 57 ἐκ τῆς σειρᾶς 2340 ἐκέρδησε τὸ πρῶτον βραβεῖον ἐκ φλωρινίων 200 χιλιάδων.

Ὁ ἀριθμὸς 7 τῆς σειρᾶς 2025 ἐκέρδησε φλωρίνια 20,000.

Διὰ πλείονας πληροφορίας κατευθυντέον εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Δ. Κοριτσόνερ, ἐν Γαλατᾷ, Κομμισιὸν Χάν, ἀριθμ. 8.

—

Γενομένης τῆς ἐκκυβεύσεως τοῦ λαχείου διὰ τὸ πλοῖον «Βρίκιον» τοῦ ἰδιοκτήτου Γ. Σπεράντσα ἐκληρώθη ὁ ἀριθμὸς 340. Ὁ κάτοχος τοῦ ἀριθμοῦ τούτου εὐαρεστηθήτω ἵνα ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου του διὰ τὰ περαιτέρω.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΛΕΣΧΑΙ.

—

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

Δημόσιαι Διαλέξεις.

Σήμερον πέμπτην, 21 φεβρουαρίου, τὴν 8 μ.μ. ὁ κ. E. Rossi de Giustiniani ὁμιλήσει γαλλιστὶ «περὶ τοῦ δαιμονίου τοῦ Σωκράτους».

Τὸ σάββατον, 23 φεβρουαρίου, τὴν 8ην μ. μ. ὁ κ. Ι. Δ. Ἀριστοκλῆς διδάξει ἱστορικὰ «περὶ τῶν ἀρχαιοτάτων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς» (συνέχεια)

Τὴν κυριακήν, 24 τοῦ αὐτοῦ, τὴν 1 μ. μ. ὁ κ. Α. Δημητριάδης διδάξει «ἱστορίαν τῆς κλασικῆς φιλολογίας κατὰ τὸν μεσαίωνα» (συνέχ.)

Η ΕΝ ΧΑΛΚΗ: ΕΛΛΗΝΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

—

Δημοσιεύομεν ὡς ἕπεται τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς ἐν Χάλκῃ Ἑλληνεμπορικῆς Σχολῆς κατὰ τὴν θερινὴν ἑξαμηνίαν τοῦ ἔτους τούτου.

ΤΜΗΜΑ Α'. ΣΧΟΛΕΙΟΝ.

ΤΑΞΙΣ Α'.

Θρησκευτικά. Ἱερὰ Ἱστορία· (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν) Καθηγητ. Μ.Κλεόβουλος.

Ἑλληνικά. Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία ἐκ τῆς Ἑλλ. Ἱστορίας Ε. Σίμου μετὰ πρακτικῆς ἀσκήσεως εἰς τοὺς τύπους τῆς Γραμματικῆς· ὀρθογραφικαὶ ἀσκήσεις· ἀποστήθισις ἐκλεκτῶν ποιημάτων τῆς νεωτέρας ποιήσεως· (ἑξάκις τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ δύο ὥρας). Καθηγ. Ἐμμ. Λοῦπος.

Μαθηματικά. Αἱ τέσσαρες ἐπὶ τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν πράξεις (ἑξάκις τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητής, Ἀντ. Ῥότας.

Γεωγραφίας πολιτικῆς προκαταρκτικαὶ γνώσεις· (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητής, Ἐπ. Κορνελάτος.

Καλλιγραφία· (ἑξάκις τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητής, Ἐπ. Κορνελάτος.

ΤΑΞΙΣ Β'.

Θρησκευτικά. Ἐπίτομος ἱερὰ Κατήχησις· (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητής, Μ. Κλεόβουλος.

Ἑλληνικά. Ἑρμηνεία ἐκ τῆς Χρηστομαθείας Ξανθοπούλου (ἑρμηνεία) Γραμματικῆς τὸ τυπικόν· ὀρθογραφικαὶ ἀσκήσεις· (ἑξάκις τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ δύο ὥρας). Καθηγ. Ἐπ. Κορνελάτος.

Μαθηματικά. Τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἀριθμητικῆς καὶ μετὰ ταῦτα τὸ δεύτερον· (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθ. Ἐμμ. Λοῦπος.

Ἱστορία ἑλληνικὴ (βιογραφικῶς)· (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθ. Ἐπ.Κορνελάτος.

Γεωγραφία πολιτικὴ Τουρκίας καὶ Ἰταλίας (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητ. Μ. Κλεόβουλος.

Γαλλικά. Premier livre de lecture. Exercices d'écriture (τετράκις τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητής, Ξ. Μογέ.

Καλλιγραφία· (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητής, Ἐμμ. Λοῦπος.

Ἰχνογραφία· (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητής, Ξ. Μογέ.

ΤΑΞΙΣ Γ'.

Θρησκευτικά. Ἱερὰ Ἱστορία κατ' ἔκτασιν (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν.) Καθηγητὴς Μ. Κλεόβουλος.

Ἑλληνικά. Λουκιανοῦ Ἀνάχαρσις· ἐπανάληψις τοῦ τυπικοῦ τῆς Γραμματικῆς καὶ τὸ ἐτυμολογικόν· ὀρθογραφικαὶ ἀσκήσεις (καθ' ἑκάστην ἀνὰ δύο ὥρας). Καθηγητὴς Ἐμ. Κορνελάτος.

Μαθηματικά. Γενικὴ ἐπανάληψις τῆς πρατῆς ἑβδομάδος). Καθηγητὴς Ξ. Ζύγουρας.

Ἐμπορικά. Στοιχειώδεις γνώσεις περὶ ἐμπορίου· Ἱστορία καὶ Γεωγραφία τοῦ ἐμπορίου· (τετράκις τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Ξ. Ζύγουρας.

Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Οαθηγητὴς Ι. Βασματζίδης.

Γαλλικά. Etude de la Syntaxe-thêmes —Récitations.—Lectures—Fénelon Fables.—(τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς L. Jaquemot.

Ἀγγλικά. Ἀνάγνωσις καὶ μετάφρασις ἐκ τοῦ Mavovs Spelling Book· Μέθοδος Κοντογεώργη μέρος ά. (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥρ.) Καθηγητὴς Π. Κοντογεώργης.

Τουρκικά. Ἀνάγνωσις καὶ μετάφρασις ἐκ τοῦ ά. μέρους τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀνθολογίας· Συνέχεια γραμματικῆς· Σύντομοι φράσεις ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰς τὴν τουρκικήν· Γραφὴ (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Κ. Χαραλαμπίδης.

Καλλιγραφία ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος. Καθηγητ. Ἐμμ. Λοῦπος.

Ἰχνογραφία ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος. Καθηγητ. Ξ. Μογέ.

ΤΑΞΙΣ. Β'.

Θρησκευτικά. Ἱερᾶς Κατηχήσεως κατ' ἔκτασιν τὸ γ'. μέρος καὶ ἑρμηνεία τῶν πράξεων τῶν Ἀποστόλων· (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Μ. Κλεόβουλος.

Ἑλληνικά. Ἡροδότου ἱστοριῶν ά. καὶ Ὀδυσσείας ά. (ἑρμηνεία)· Λυσίου λόγος κατὰ Ἀγοράτου (ἀνάγνωσις)· Περὶ διαλέκτων καὶ ἰδίᾳ περὶ τῆς Ἰωνικῆς· Θεματογραφία· Συνθέσεις· (ἑπτὰ ὥρας καθ' ἑβδομάδα). Καθηγ. Ι. Βασματζίδης.

Μαθηματικά Γεωμετρία· (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν) Καθηγ. Γ. Λιανόπουλος.

Φυσικά. Ἀρχαὶ πειραματικῆς φυσικῆς· (ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος). Καθηγ Γ. Λιανόπουλος.

Φυσικά. Φυσικὴ ἱστορία τοῦ ἐμπορίου· (ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος). Καθηγητ. Ξ. Ζύγουρας.

Ἐμπορικά. Ἐμπορευματολογία καὶ ἐμπορικὴ ἀριθμητική· (τετράκις τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Ξ. Ζύγουρας

Γαλλικά. Suite de la Syntaxe.—Thèmes et compositions.—Récitations.—Lectures.—La Fontain Fables.—Xavier de Maistre· (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς L. Jaquemot.

Ἀγγλικά. Μετάφρασις ἐκ τοῦ second Reading· Book· τὸ β' καὶ γ' μέρος τῆς ῥηθείσης μεθόδου· Γραμματικῆς Λαμπίκη τὸ ά μέρος· ἀπαγγελία μικρῶν ἐκλεκτῶν τεμαχίων ποιητικῶν· (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν. Καθηγητὴς Π. Κοντογεώργης.

Τουρκικά. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀχλιὰκ Ῥισαλεσί· Ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ χειρογράφου ἀναγνωσματαρίου τοῦ Χαφὶζ Ῥεφὶ ἐφένδη· ἐπανάληψις τῆς Γραμματικῆς μέχρι τῶν ἀραβοπερσικῶν ὀκτικῆς ἀριθμητικῆς (τρεῖς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν) Καθηγητὴς Ἐμμ. Λοῦπος.

Ἱστορίας ἑλληνικῆς συνέχεια (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθ. Π. Κοντογεώργης.

Γεωγραφία πολιτικὴ τὸ λοιπὸν τῆς Εὐρώπης· (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Μ Κλεόβουλος.

Γαλλικά. Elements de la Grammaire Dicrées, Recitations de morceaux choisis et expliqués Lecture de Contes et Historietes· (τετράκις τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Ξ. Μογέ.

Καλλιγραφία. (Τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Ἐμμ. Λοῦπος.

Ἰχνογραφία. ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος. Καθηγητὴς Ξ. Μογέ.

ΤΑΞΙΣ Δ'.

Θρησκευτικά. Ἱερᾶς ἱστορίας κατ' ἔκτασιν μέρος Β'. (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Μ. Κλεόβουλος.

Ἑλληνικά. Ξενοφῶντος τὸ Γ'. καὶ Δ'. βιβλίον τῆς Κύρου Ἀναβάσεως. Ἐπανάληψις τῆς Γραμματικῆς καὶ ἀρχαὶ Συντακτικοῦ· ὀρθογραφικαὶ ἀσκήσεις· ἐκθέσεις ἰδεῶν· (καθ' ἑκάστην ἀνὰ δύο ὥρας). Καθηγητὴς Θ. Παπαθεοδώρου.

Μαθηματικά Γεωμετρία μικρὰ (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν. Καθ. Γ Λιανόπουλος.

Ἱστορίας ῥωμαϊκῆς ἐπιτομή. (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγ. Θ. Παπαθεοδώρου.

Γεωγραφίας Πολιτικῆς τὸ λοιπὸν μέρος (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Ξ. Ζύγουρας.

Γαλλικά. Grammaire· Thèmes· Recitations Lectures· Florian fables· (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθ. L. Jaquemot.

Τουρκικά. Ἀνάγνωσις καὶ μετάφρασις ἐκ τοῦ ά. τεύχους τῆς ὀθωμανικῆς ἀνθολογίας καὶ ἀρχαὶ γραμματικῆς· (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθ Κλ. Χαραλαμπίδης.

Φυσικά Περιγραφὴ φυσικῶν τινων φαινομένων φυτῶν τινων καὶ ζώων ἐν εἴδει ἐκθέσεων. Καθηγητὴς Γ. Λιανόπουλος.

Καλλιγραφία. (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Ἐμμ. Λοῦπος.

Ἰχνογραφία. (ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος). Καθηγ. Ξ. Μογέ.

ΤΜΗΜΑ Β'. ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ.

ΤΑΞΙΣ Α'.

Θρησκευτικά. Ἱερᾶς Κατηχήσεως κατ' ἔκτασιν μέρος ά. (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Μ. Κλεόβουλος.

Ἑλληνικά. Ξενοφῶντος τὸ 6'. καὶ γ'. βιβλίον τῶν Ἀπομνημονευμάτων Σωκράτους (ἑρμηνεία)· Ἀνάγνωσις ἐκ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως· Συντακτικόν· Θεματογραφία· Συνθέσεις· (9 ὥρας καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα). Καθηγητὴς Θ. Παπαθεοδώρου.

Μαθηματικά. Θεωρητικὴ ἀριθμητική· (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Γ. Λιανόπουλος.

Φυσικά. Φυσικὴ ἱστορία τοῦ ἐμπορίου· (ἅπαξ νομάτων· φράσεις καὶ γραφή· (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγ Κ. Χαραλαμπίδης.

Ἱστορία. ῥωμαϊκή· (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Ι. Βασματζίδης.

Καλλιγραφία (ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος). Καθηγ. Ἐμμ. Λοῦπος.

Ἰχνογραφία (ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος). Καθηγ. Ξ. Μογέ.

ΤΑΞΙΣ Γ'.

Θρησκευτικά. Ἐπίτομος ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία· (ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος) Καθ. Μ. Κλεόβουλος.

Ἑλληνικά. Λυρικαὶ ποιήσεις (ἑρμηνεία)· Περὶ λυρικῆς ποιήσεως καὶ περὶ μέτρων· ἀνάγνωσις ἐκ τῆς Ὀδυσσείας· Θεματογραφία καὶ συνθέσεις· (ἑπτὰ ὥρας καθ' ἑβδομάδα). Καθηγητὴς Γ. Παπαβασιλείου.

Μαθηματικά. Στοιχειώδης Ἄλγεβρα· (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Γ. Λιανόπουλος.

Φυσικά. Πειραματικὴ φυσική. (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθ. Γ. Λιανόπουλος.

Ἐμπορικά. Καταστιχογραφίας τὸ θεωρητικὸν μέρος καὶ πολιτικὴ Οἰκονομία· (τετράκις τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθ. Ξ. Ζύγουρας.

Ἱστορία μέση· (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητὴς Γ. Παπαβασιλείου.

Φιλοσοφικά. Ἐμπειρικὴ ψυχολογία. (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθ. ὁ Διευθυντής.

ΤΑΞΙΣ Δ'.

Γαλλικά. Recapitulation de principasets difficultés de la grammaire Exercices de composition et de conversation.— Récitations —Lecture —Corneille le Cid. (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγ. L. Jaquemot.

Ἀγγλικά. Μετάφρασις Third Reader· Ἀποστήθισις ἐκλεκτῶν ποιητικῶν τεμαχίων· ἀπαγγελία· Γραμματικὴ Williau Lennie τὸ συντακτικὸν καὶ θεματογραφία· (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγ. Π. Κοντογεώργ.

Τουρκικά. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Α'. μέρους τοῦ ὀθωμ. ἐμπορικοῦ κώδηκος καὶ ἐξ ἐφημερίδων ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Νουζχὲτ-ούλ μουνσαάτ· Γραμματικῆς τὸ περὶ ἀραβοπερσικῶν ῥημάτων· Θέματα καὶ γραφή· (τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν), Καθηγητὴς Κ. Χαραλαμπίδης.

Καλλιγραφία (ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος). Καθηγ. Ἐμμ. Λοῦπος.

Ἰχνογραφία (ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος). Καθηγητ. Ξ. Μογέ.

μέρος. Ἐμπορικὸν δίκαιον μετὰ τῶν σχετικῶν μερῶν τοῦ ἀστυκοῦ δικαίου· ἐμπορικὴ ἐπιστολογραφία καὶ συμβολαιογραφία (τετράκις τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθ. Ξ. Ζύγουρας.

Ἱστορία Νεωτέρα· (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητής, Γ. Παπαβασιλείου.

Φιλοσοφικά. Πρακτικὴ φιλοσοφία· (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Ὁ διευθυντής

Γαλλικά. Des Synonymes.—Exercice de style épistolaire et de conversation. Recitations. Lectures· Voltaire Contes· (τετράκις τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητής L. Jaquemot.

Ἀγγλικά. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Milton καὶ

Θρησκευτικά. Ἑρμηνεία τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου· (ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος). Καθηγητής, Μ. Κλεόβουλος.

Ἑλληνικά. Πλάτωνος Γοργίας. Θουκυδίδου Δημηγορίαι. Σοφοκλέους Αἴας (ἑρμηνεία)· ἀνάγνωσις ἐκ τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος. Θεματογραφία. Συνθέσεις· (ἐννέα ὥρας καθ' ἑβδομάδα). Καθηγητής, Γ. Παπαβασιλείου.

Μαθηματικά. Κοσμογραφία· (ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος). Καθηγητής, Γ. Λιανόπουλος.

Φυσικά. Ὀπτικὴ καὶ ἀκουστική· (ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος). Καθηγητής, Γ. Λιανόπουλος.

Ἐμπορικά. Καταστιχογραφίας τὸ πρακτικὸν Shakspeare. Θεματογραφία καὶ ἐπιστολογραφία· ἀπαγγελία ἐκλεκτῶν ποιητικῶν τεμαχίων καὶ ῥητορικῶν ἐκ τοῦ Fourth Reaeler· ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Taylon's Modern. History· (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητ. Π. Κοντογεώργης

Τουρκικά. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ὀθωμ. Κώδηκος (Κανοὺν-ναμεί-τιζαρέτ). Μετάφρασις ἐκ τοῦ Κατερίνα ταρίχ. Ἀνάγνωσις ἐκ διαφόρων χειρογράφων· θεματογραφία· γραφὴ καθ' ὑπαγόρευσιν (δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνὰ μίαν ὥραν). Καθηγητής, Κ Χαραλαμπίδης.

Σημ. Ἐν ἁπάσαις ταῖς τάξεσι γίνεται ἄσκησις εἰς τὴν ἀπαγγελίαν καὶ ἀποστήθισις ἐκλεκτῶν τεμαχίων ἐκ τῶν ἑλλήνων ποιητῶν καὶ πεζογράφων καὶ γυμναστική.

Ἐξεδόθη ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Ἑλληνεμπορικῇ Σχολῇ, τῇ 4 φεβρουαρίου 1874.

Ὁ Διευθυντής
ΧΡΗΣΤΟΣ Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

—

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ.

Ἐπὶ τέλους τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπαριθμήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γαλλίας ἐγένοντο γνωστά. Ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ἦτο τοσούτῳ μᾶλλον κοπιώδης καὶ δυσχερὴς καθότι πολλὰ πολύτιμα τοῦ κράτους ἔγγραφα ἐγένοντο θύματα τῆς μεγαλουργίας τῆς Κοινότητος, ἐφ' ὃ ὑπῆρχεν ἀνάγκη τῆς ἐκ νέου αὐτῶν ἀποκαταστάσεως. Ἡ «Πατρὶς» ἀντιπαραβάλλουσα τὰς στατιστικὰς τοῦ 1872 πληροφορίας πρὸς τὰς τοῦ ἔτους 1866, πρὸς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν «ἡ Γαλλία εὑρίσκετο ἐν τῷ κολοφῶνι τῆς εὐκλείας καὶ εὐημερίας αὐτῆς» καταλήγει εἰς τὰ ἑπόμενα συμπεράσματα. Ἐν ἔτει 1866 ὁ ὁλικὸς τῆς Γαλλίας πληθυσμὸς συνίστατο ἐκ 38,067,064 κατοίκων, κατὰ τὸ 1872 ἐκ 36,102,921 ὅθεν, παρατηρεῖ ἡ «Πατρὶς» ἡ δημοκρατία ἠλάττωσε τοὺς κατοίκους τῆς χώρας κατὰ 1,964,143. Τὸ 1866 ἡ Γαλλία ἠρίθμει 37,548 κοινότητας, ἔκτασιν δὲ τοπικὴν ἔχει 54,305,141 λευγῶν· τὸ δὲ 1872 κοινότητας μὲν 1689, ἔκτασιν δὲ λευγῶν 1,447,466 καὶ κατοίκους 1,597,288 ὀλιγωτέρους ἢ πρότερον. Ὑπολογιζομένης δὲ τῆς λεύγης ἀντὶ 3,000 φράγκων, ἡ χώρα ἀπολέσασα τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λορραίνην ὑπέστη ζημίαν 4,342,398,000 φράγκων. Ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς νῦν Γαλλίας ἐν μὲν ταῖς πόλεσι κατοικοῦσι 21865,035, ἐν δὲ τοῖς χωρίοις 13,447,330 κάτοικοι.

Ἡ ἐλάττωσις τοῦ πληθυσμοῦ ὑπολογίζεται εἰς 5)47. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων ηὔξησε μόνον ἐν 13 νομοῖς· ἐν μὲν τῷ βορείῳ νομῷ κατὰ 50,000, ἐν δὲ τῷ τοῦ Σηκουάνα κατὰ 55,000 καὶ ἐν τῷ τοῦ Λειγῆρος κατὰ 11,600· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις δέκα νομοῖς ἡ αὔξησις κυμαίνεται ἀπὸ 400 μέχρι 3,000.

Ἐκτὸς τῆς Ἀλσατίας καὶ Λορραίνης αἵτινες ὁμοῦ ἀριθμοῦσι 1,547,000 ψυχάς, ἀπὸ τοῦ 1866 οἱ ἑπόμενοι νομοὶ ὑπέστησαν ἐλαττώσεις· ὁ μὲν τῆς Μάγχης κατὰ 29,000, ὁ τῆς Δορδωνίας κατὰ 22,000 καὶ ὁ τῆς Φινιστέροις (Finistère) κατὰ 17,000 κατοίκους· αἱ ἀπώλειαι τῶν ἄλλων νομῶν κυμαίνονται μεταξὺ 10—18,000 ψυχῶν, ὀλίγιστοι δέ εἰσιν οἱ παθόντες ἐλάττωσιν μέχρι 3,000· Ἡ Γαλλία ἀριθμεῖ σήμερον 68 κατοίκους ἐπὶ ἑνὸς τετραγωνικοῦ χιλιομέτρου, τουτέστι 2 ὀλιγωτέρους ἢ τὸ 1866. Ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκιῶν ἀπὸ 7,811,549 ἠλαττώθη εἰς 7,704,913. Ἀπὸ τὰ 36 ἑκατομμύρια κατοίκων 13 ἑκατομμύρια ἀγνοοῦσι τὴν τε γραφὴν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν· 3,780,000 γινώσκουσι μόνον ἀνάγνωσιν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀναγινώσκοντες εἶναι συνάμα κάτοχοι καὶ τῆς γραφῆς.

Ἐκ τούτων 35 ἑκατομμύρια ἀσπάζονται τὸ καθολικὸν δόγμα, 580000 εἶναι διαμαρτυρόμενοι, καὶ 49000 Ἰσραηλῖται. 13 1)2 ἑκατομμύρια οἰκογενειάρχαι διατρέφουσι τὰς οἰκογενείας αὐτῶν συνισταμένας ἐκ 19 ἑκατομμυρίων ἀτόμων καὶ 2 ἑκατομμυρίων ὑπηρετῶν. Μέγας ἐπίσης τυγχάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἱερέων, καθότι ἐκ τοῦ κατωτάτου κλήρου συνισταμένου ἐξ 151,000, διατρέφονται 74,000 ἄνθρωποι ἐκτὸς τῶν 5000 ὑπηρετῶν.

Τὰ ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα μετέρχονται 207,000 ἄτομα, ἐξ ὧν βιοῦσι 234,000 ἐκτὸς τῶν 65,000 ὑπηρετῶν των. Ὁ ἀριθμὸς τῶν οὐδὲν μετερχομένων τυχοδιωκτῶν συμποσοῦται εἰς 498,000, ὁ δὲ τῶν θυρωρῶν εἰς 55,571. Φρενοβλαβεῖς ὑπάρχουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ἄνδρες μὲν 25,000, γυναῖκες δὲ 28,000. Βλᾶκες δέ εἰσι ἐκ μὲν τῶν ἀνδρῶν 20,000. ἐκ δὲ τοῦ ὡραίου φύλου 15,000· τυφλοὶ δὲ ἐκ μὲν τῶν ἀνδρῶν 18000, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου τῶν φύλων 13,000· καὶ τέλος κωφάλαλοι ἐξ ἐκείνων μὲν 13,000, ἐκ δὲ τούτων ἐπίσης 13,000.

Τὰ δὲ οἰκιακὰ ζῶα ὑπολογίζονται εἰς 3 μὲν ἑκατομμύρια ἵππων· 299,000 ἡμιόνων· 451,000 ὄνων· 11 ἑκατομμύρια βοῶν· 5 ἑκατομμύρια χοίρων· 25 ἑκατομμύρια ἀμνῶν, προβάτων· 2 ἑκατομμύρια αἰγῶν, τράγων· 2 ἑκατομμύρια ἰνδιάνων 3 ἑκατομμύρια χηνῶν· 4 ἑκαττομμύρια νησσῶν· 45 ἑκατομμύρια ὀρνίθων· 7 ἑκατομμύρια περιστερῶν καὶ 2,240,744 κυνῶν, ἐν συνόλῳ 108 ἑκατομμύρια οἰκιακῶν ζώων, ὥστε τριπλάσια τῶν κατοίκων.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ.

—

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΝ ΠΕΡΑ.

Τὸ ἑσπέρας τῆς αὔριον παρασκευῆς, 22 φεβρουαρίου, παρασταθήσεται ὑπὸ τῆς ἑλληνοδραματικῆς ἑταιρίας τῶν κ.κ. Δ. Ἀλεξιάδου καὶ Δ. Ταβουλάρη τὸ δρᾶμα: Η ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΗΣ ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΟΥ εἰς πράξεις τρεῖς, καὶ ἡ μονόπρακτος κωμῳδία «Δὲν ἠξεύρει γράμματα».

Ἄρχεται τὴν 8ην ὥραν μ.μ. ἀκριβῶς.

—=—

ΛΕΣΧΗ «ΜΝΗΜΟΣΥΝΗ».

Τὴν ἑσπέραν τῆς κυριακῆς, 24 τρέχοντος, διδαχθήσεται ὑπὸ τῆς ἑλληνοδραματικῆς ἑταιρίας τῶν κ.κ. Δ. Ἀλεξιάδου καὶ Δ. Ταβουλάρη τὸ δρᾶμα: Ο ΔΟΝ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟΥ ΒΑΖΑΙΝ εἰς πράξεις πέντε, καὶ ἡ μονόπρακτος κωμῳδία «Ἡ χήρα τῶν Καμελιῶν».

Ἄρχεται τὴν $2^{1}/_{2}$ ὥραν τουρκιστὶ ἀκριβῶς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.

—

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΓΑΛΑΤΑ.

Τετάρτη, 20/4 μαρτίου.

Ἡ ζωηρὰ καὶ μέχρι τινὸς ἀδικαιολόγητος τάσις τοῦ ὑψωμοῦ ἥτις εἶχε καταλάβει πρό τινων ἡμερῶν τὸ Χρηματιστήριον δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπενέγκῃ τὴν ἀντίδρασιν αὐτῆς. Ἀπὸ τῆς χθὲς ἤδη μετὰ μεσημβρίαν αἱ τάσεις τοῦ ὑψωμοῦ ἐχαλαρώθησαν καὶ τὸ γενικὸν χρέος, ὅπερ ἀνοίξαν εἰς τὰ 47 10 ἀνῆλθε μέχρι τῶν 47 15, ἔκλεισε τὸ ἑσπέρας εἰς 46 27. Εἰς τοῦτο, καθὰ λέγεται, συνετέλεσε καὶ φήμη τις ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν συνωμολόγησεν ἐπιτόπιόν τι δάνειον ἐξ 150,000 λιρῶν, περὶ τῶν ὅρων τοῦ ὁποίου ποικίλαι ἐκυκλοφόρησαν ἐκδόσεις.

Σήμερον τὸ Χρηματιστήριον εἶναι ἀσθενέστερον καὶ μὲ τάσεις ἀβεβαίους, ἕνεκα τῆς μὴ ἐγκαίρου ἀφίξεως τῶν ἐκ Λονδίνου τηλεγραφιῶν, ἐνῷ οἱ ἐκ Παρισίων ἐσημείουν ἔκπτωσιν 15 ἑκατοστῶν. Τὸ Γενικὸν Χρέος ἤνοιξεν εἰς τὰ 46.11, ἀνελθὸν δὲ μέχρι τῶν 46. 16 ὠπισθοδρόμησεν αὖθις βαθμηδὸν εἰς τὰ 46.7.

Αἱ αὐταὶ τάσεις χαλαρότητος ἐπεκράτουν καὶ ἐν τῷ περιβόλῳ τῶν ἀξιῶν ἐπηρεαζομένων ὑπὸ τῶν διακυμάνσεων τῶν χρεωγράφων.

—

ΤΙΜΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ.

Γεν. Χρέος	ἄνοιγμα	γρ.	46 $^{14}/_{40}$
» »	κλείσιμον	»	46
» »	ἀνωτέρα τιμὴ	»	46 $^{20}/_{40}$
» »	κατωτέρα τιμὴ	»	45 $^{35}/_{40}$
Δάνειον τοῦ 1863		φρ.	308
» τοῦ 1865		»	310
» τοῦ 1869		»	279
» τοῦ 1873		»	—
Σιδηρόδρ. Εὐρωπαϊκῆς) Τουρκίας 1ης ἐκδόσεως)		»	112 $^{1}/_{2}$
» 2ας »		»	51 $^{1}/_{2}$
Ταμιακὰ γραμμ. τοῦ 1872		λ.στ.	—
Γενικὴ Ἑταιρία		λ.στ.	6 18
Ὀθωμανικὴ Πίστωσις		λ.Τ.	8 06
Μετοχαὶ Τροχιοδρόμων		λ.Τ.	7 30
Αὐστρο-ὀθωμανικὴ Πιστ.		λ.στ.	2 35
Τράπεζα Κωνστ/πόλεως		λ.στ.	4 35
Ἑλλ. Πιστωτ. Τράπεζα		δρ.	—
Ὀθ. Ἑταιρ.συναλλ.καὶ χρεωγρ.		λ.Τ.	3
» Βερίση καὶ Κοσούδη		λ.Τ.	2 20
Λαύριον		φρ.	86
Ὀθωμ. Ἐμπορικὴ Ἑταιρία		λ.Τ.	—
Προεξόφλησις			—

ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ.

Λίρα τουρ. μὲ μεταλλικὰ	γρ.	105 $^{15}/_{40}$
» » » πεντάρια	»	105
» » » χαλκὸν	»	122 $^{20}/_{40}$
Λίρα Ἀγγλίας	»	111 $^{10}/_{40}$
Εἰκοσάφραγκον	»	87 $^{5}/_{40}$
Πῶλι αὐτοκρατορικὸν	»	90
Καρπόβολον ἀργυρ.	»	17
» χάρτ.(λ.τ.100)	»	15 $^{10}/_{40}$
Κριμίτσα	»	51 $^{25}/_{40}$
Μετζιτιὲς	»	102 $^{3}/_{40}$

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΩΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

Οἱ κύριοι μέτοχοι τῆς Ἑταιρίας τῶν Τροχιοδρόμων ἐν Κωνσταντινουπόλει προσκαλοῦνται εἰς γενικὴν συνέλευσιν τὸ σάββατον 9]21 τοῦ προσεχοῦς μαρτίου περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γενικῆς Ἑταιρίας τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, νέον χάνιον Καμόνδου ἐν Γαλατᾷ.

Εἰς τὴν συνέλευσιν θέλουσι κοινοποιηθῇ ἔκθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ λ]μοὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1873, ὅπως ὁρισθῇ τὸ μέρισμα τῆς χρήσεως ταύτης καὶ συσκεφθῶσι περὶ τῶν γενησομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προτάσεων περὶ προσθήκης εἰς τοὺς ὅρους τῶν καταστατικῶν, ἀφορώσης τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρίας ταύτης.

Ὅσοι ἐκ τῶν κυρίων μετόχων ἐπιθυμοῦσι νὰ παρευρεθῶσι εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην, ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσι τοὺς τίτλους αὐτῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας, δέκα ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς συγκαλέσεως τῆς συνελεύσεως, συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 37 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας.

Κων]πολις τὴν 6)18 φεβρουαρίου 1874.

ΞΕΝΑΙ ΑΓΟΡΑΙ.

(Πρακτορεῖον Βορδεάνου).

Βιέννη, 3.

Τὸ χρηματιστήριον ἄνευ μεταβολῆς· αἱ μετοχαὶ τῶν σιδηροδρόμων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἶναι ἰδίᾳ περιζήτητοι.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 39 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας προσκαλοῦνται οἱ κύριοι Μέτοχοι διὰ τὴν 1/13 τοῦ προσεχοῦς μαρτίου εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐν Χίῳ ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἑταιρίας, ὅπως καθυποβληθῇ αὐτοῖς ὁ ἰσολογισμὸς τῆς Τραπέζης μέχρι τῆς 31 δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους καὶ ἡ ἔκθεσις τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Οἱ θέλοντες ἐκ τῶν ἀπόντων κυρίων Μετόχων νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν δύνανται νὰ ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐν Χίῳ δι' ἐγγράφου ἐπὶ τούτῳ δηλώσεως των πρὸς τὴν Τράπεζαν.

Χίῳ τῇ 11]23 φεβρουαρίου 1874.

Ὁ διευθυντὴς
Ε. Α. ΚΑΡΑΒΑΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Ἡ διεύθυνσις τῶν τηλεγράφων καὶ τῶν ταχυδρομείων γνωστοποιεῖ τῷ δημοσίῳ ὅτι ἡ προμήθεια τοῦ τηλεγραφικοῦ ὑλικοῦ συνισταμένου εἰς σιδηρᾶ σύρματα, ἀπομονωτήρια κλπ. τοῦ ἀναγκαιοῦντος διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1874 ἐκτεθήσεται εἰς μειοδοσίαν ἀπὸ τῆς 20 φεβρουαρίου ε. π. Οἱ δὲ θέλοντες νὰ μετάσχωσιν εἰς τὴν μειοδοσίαν ταύτην παρακαλοῦνται ἵνα προσέλθωσιν εἰς τὸ συμβούλιον τῆς εἰρημένης διευθύνσεως, δευτέραν, τρίτην, τετάρτην καὶ σάββατον ἑκάστης ἑβδομάδος μετὰ τὰς 7. ὥρας τουρκιστὶ ὅπως λάβωσι γνῶσιν τοῦ εἰς τὴν προκειμένην μειοδοσίαν ἀναγομένου καταλόγου τῶν ὑποχρεώσεων. Ἡ προμήθεια τοῦ ὑλικοῦ διὰ τὸ ἔτος 1874 ἀνέρχεται εἰς 680000 περίπου φράγκων.

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσω εἰς τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῆς πρωτευούσης ταύτης, ὅτι ἐκτὸς τῶν ἀνατεθειμένων μοι ἤδη γενικῶν πρακτορίων τῶν ἀσφαλιστικῶν ναυτικῶν ἑταιριῶν «La Banca generale di Sicurta di Milano» «La Sicilia» «di Palermo» «e L'Allemana di Berlino» μοὶ ἀντέθη προσέτι ἐσχάτως καὶ τὸ γενικὸν πρακτορεῖον τῆς ἐν Παλέρμῳ ἀσφαλιστικῆς ναυτικῆς ἑταιρίας «La Palermitana» μὲ ἐντολὴν τοῦ ν' ἀποδέχωμαι θαλασσίους κινδύνους διὰ λογαριασμὸν καὶ κίνδυνον αὐτῆς ἐπὶ παντὸς εἴδους ἐμπορευμάτων καὶ σωμάτων πλοίων καὶ ἀτμοπλοίων παρέχουσά μοι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐνεργῶ πᾶσαν πληρωμὴν ἀποζημιώσεως ἐνταῦθα.

Θεωρῶν ὅλως περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω τὰ ὅσα προηγουμένως ἀνέφερον δημοσίως ὡς πρὸς τὴν ἕτοιμον καὶ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μου εἰς τὰ τυχόντα εἰλικρινῆ καὶ ἄδολα ἀτυχήματα διατελῶ μεθ' ὅλης τῆς προσηκούσης ὑπολήψεως.

ΑΘ. Ν. ΚΟΥΡΤΕΛΗΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΒΑΚΟΥΦΙΩΝ.

Ἐπὶ τῇ προκηρύξει μειοδοσίας δι' ἓν ἑκατομμύριον ὀκάδων ἀλεύρου πρὸς χρῆσιν τῶν ἰμαρετίων παρουσιάσθη αἴτησις μειοδοτοῦσα μέχρι 95 παράδων τὴν ὀκᾶν. Ὅσοι βούλονται νὰ μειοδοτήσωσι πλέον, προσκαλοῦνται νὰ παρουσιασθῶσι τῇ ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῇ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Βακουφίων μετὰ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν τὴν προσεχῆ πέμπτην (21 Μιχαρρέμ) εἰς τὰς 8 ὥρας τουρκιστί.) (Τ. Σ.)

ΔΗΜΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΣΤ' ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δημαρχεῖον ἀναφερόμενον εἰς τὰς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14)26 ἰανουαρίου καὶ 7)19 φεβρουαρίου εἰδοποιήσεις αὐτοῦ ἀναγγέλλει εἰς τὸ κοινόν, ὅτι ἡ ἐκμίσθωσις τοῦ δικαιώματος τοῦ κανταρίου καὶ τοῦ Τσαρσίου τῆς περιοχῆς τοῦ ς' τμήματος, ἐκτὸς τῆς ἀποβάθρας τοῦ Καβάτασι, τίθεται εἰς πλειοδοσίαν ἐπὶ ἓν ἔτος ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ ῥηθέντος δικαιώματος θέλει καταβληθῇ εἰς μεταλλικὰ ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ δημαρχείου κατὰ τὰς ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἐκχωρήσεως ὁρισθησομένας προθεσμίας.

Οἱ βουλόμενοι νὰ μετάσχωσι τῆς πλειοδοσίας προσκαλοῦνται διὰ τρίτην καὶ τελευταίαν φορὰν ἵνα τὴν 25 τρέχοντος ἐμφανισθῶσι μετὰ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν μεταρρυθμίσεων ἐπιτροπῆς.

Τῇ 20)4 μαρτίου 1874.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Τὴν προσεχῆ δευτέραν, 25)9 μαρτίου (π. ἔ) γενήσεται ἡ ἐπὶ δημοπρασίᾳ ὁριστικὴ πώλησις 100,000 ὀκάδων πιτύρου τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀρτοποιείου, ὅθεν οἱ βουλόμενοι, ἵνα τῆς δημοπρασίας ταύτης συμμετάσχωσι, προσκαλοῦνται, ὅπως κατὰ τὴν προμνηθεῖσαν ἡμέραν παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ Δάρι-σουρά.

Τῇ 3 μαρτίου 1874.

ΛΟΓΟΣ

ἐπὶ τῇ ἐγκαθιδρύσει τῆς δευτέρας πατριαρχείας τοῦ παναγ. οἰκουμ. πατριάρχου

ΙΩΑΚΕΙΜ τοῦ Β'.

Ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου

ΔΩΡΟΘΕΟΥ ΕΥΕΛΠΙΔΟΥ.

—

Ἐν Κωνσταντινουπόλει
Τύποις Κ. ΠΛΗΘΩΝΙΔΟΥ.

Πωλεῖται ἐν τῷ ἐν Γαλατᾷ Κωνσταντινουπόλεως βιβλιοπωλείῳ τῶν Ἀδελφῶν Δεπάστα παράδων ἑξήκοντα (60).

ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

συνταχθεῖσα κατὰ νέαν ὅλως μέθοδον καὶ διαιρεθεῖσα εἰς τρία μέρη, ὧν τὸ μὲν πρῶτον μετὰ τοῦ συμπληρώματος αὐτοῦ περιέχει τοὺς κανόνας τῆς καθαρᾶς τουρκικῆς, τὸ δὲ δεύτερον τὰ ἐκ τῆς ἀραβικῆς, καὶ τὸ τρίτον τὰ ἐκ τῆς περσικῆς ἐν χρήσει εἰς τὴν ὀθωμανικὴν γλῶσσαν, ἐν οἷς προσετέθησαν Χρονογράμματα, Δυναστειογραφία τῶν Σουλτάνων τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, Φερμάνια πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ κληρικῶν ἀξιωμάτων, βαθμῶν καὶ παρασήμων, αὐτοκρατορικὰ Χάττια, Διαπιστευτήρια γράμματα τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὰς ξένας Αὐλὰς καὶ ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφας ἑλληνιστὶ καὶ τουρκιστί, ὑπὸ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ,

Δικαστοῦ ἐν τῷ πολιτικῷ πρωτοδικείου Σταυροδρομίου.

Εἰσήχθη εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Γένους Σχολὴν, εἰς τὰς Σχολὰς τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας, εἰς τὸ ἐν Σταυροδρομίῳ Ἑλληνικὸν Λύκειον, εἰς τὸ ἐν Χαλκηδόνι Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον, εἰς τὰ ἐν Ἐπιβάταις Ἀρχιγένεια ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα καὶ εἰς πάντα σχεδὸν τὰ σχολεῖα τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἀδείᾳ καὶ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει,—1874.

Πωλεῖται ἐν τῷ κατὰ Γαλατᾶν βιβλιοπωλείῳ τῶν Ἀδελφῶν Δεπάστα, τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γιοργανδζηλάρ, ὑπ' ἀριθ. 13, πλησίος τοῦ νέου χανίου Καμόνδου ἀπὸ τὸ μέρον τῶν τροχιοδρόμων.

Ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἰδιοκτήτης

Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ο ΑΛΗΘΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ
ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΟΥ
Ὑπὸ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Δ. ΖΥΓΟΥΡΑ
καθηγητοῦ καὶ πρώην ἐμπόρου.

Τιμᾶται ἀντὶ 4 1]2 φράγκων καὶ εὑρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις.

ΚΥΡΙΟΣ τις ἀναλαμβάνει τὴν ἐκ τῶν γραφείων τῆς Υ. Πύλης ἔκδοσιν ἐμιρναμέδων, ἐπισήμων τεσκερέδων, φιρμανίων ἐπὶ ἰδιωτικῶν εἴτε κοινῶν ὑποθέσεων καὶ ἄλλων τοιούτων ἐπισήμων ἐγγράφων.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ
ἢ
Σκηναὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν
(445—405 πρὸ Χριστοῦ).

Ἔκδοσις 3η ἀναθεωρηθεῖσα καὶ ἐπαυξηθεῖσα ἐκδιδόντος Ν. ΑΡΓΥΡΙΑΔΟΥ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1873.

Εὑρίσκεται πωλούμενον 3]4 ἀργυροῦ μεδζιτιὲ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ἀλιμπέρτου καὶ Πανωρίου, Ἀδελφῶν Δεπάστα καὶ Γ. Σεϊτανίδου.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.
(Ζωολογία-Βοτανικὴ καὶ Γεωλογία)
ὑπὸ Α. Μίλνου Ἐδουάρδου
μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ
ὑπὸ Αἰμιλίου Νοννότη
δ. φ. καθηγητοῦ ἐν τῇ Μ. τοῦ Γένους Σχολῇ καὶ ἐν τῷ Αὐτ. Λυκείῳ τοῦ Γαλατᾶ Σεραΐου
(Μετὰ 392 χαλκογραφιῶν).

Εὑρίσκεται παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις Ἀδ. Δεπάστα, Ἀνδρεάδη καὶ Σα, Γ. Σεϊτανίδη, Veiss καὶ Ch. Roth.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ
ΤΟΥ ΝΙΟΡ

Πρό τινος ἤδη χρόνου ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Σκαρίμβα ἡ λαμπροτάτη αὕτη μυθιστορία τοῦ εὐφαντάστου γάλλου συγγραφέως Ernest Capendu.

Ἡ ὡραία αὕτη καὶ ἐπαγωγὸς συγγραφὴ διαιρουμένη εἰς τρία μέρη, ἤτοι «Τὸ μέγαρον τοῦ Νιόρ» ὁ «Βασιλεὺς τῶν ναυτῶν» καὶ ὁ «Τυμπανιστής» διακρίνεται διὰ τὰς δραματικωτάτας ἐν αὐτῇ καὶ περιπετειώδεις σκηνὰς ὡς καὶ διὰ τὴν καλλιέπειαν καὶ ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς διασκεδαστικώτατον ἀνάγνωσμα εἰς πάντα φιλαναγνώστην.

Εὑρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις τοῦ Γαλατᾶ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Γ. Σεϊτανίδη ὡς καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Νεολόγου», πωλουμένη εἰς συγκαταβατικὴν τιμήν· ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Φρ. Α. Σαρίκα· ἐν Καΐρῳ παρὰ τῷ κ. Ἐπ. Ἀμαράντῳ· ἐν Χίῳ παρὰ τῷ κ. Μ. Ν. Πουλάκη καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῷ κ. Ι. Τζαγκαροσιάνῳ.

ΛΑΜΠΑΙ
ΕΔΜΟΝΔΟΣ ΚΑΡΟΥΑΝΑ
Πρότερον Καρουάνα καὶ Στάμπα.
(Ἀγγλικὸν κατάστημα)

Ἀρ. 6, ὁδὸς Βοεβόδα, ἐν Γαλατᾷ, κάτωθεν τοῦ ἀρχαίου Χρηματιστηρίου.

Ὁ κ. Ἐδμόνδος Καρουάνα λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς πολυαρίθμους αὐτοῦ φίλους, Ἄγγλους καὶ ξένους διὰ τὴν γενναίαν ὑποστήριξιν, ἣν δὲν ἔπαυσαν παρέχοντες αὐτῷ ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἤνοιξε τὸ κατάστημά του, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα ποικίλα καὶ πρώτης ποιότητος. Περιπλέον δ' ἔλαβεν ἐπ' ἐσχάτων διάφορα ἀντικείμενα ἐξ ἀργύρου καὶ ἐπαργύρου, τῶν καλλιτέρων ἀγγλικῶν ἐργοστασίων, μύρα, ἰατρικά, τὰ πρὸς γραφὴν, χειρόκτια, θερινοὺς πίλους, ὑποδήματα, μαχαίρια, παντοειδῆ οἰκιακὰ σιδηρᾶ σκεύη, οἴνους ἐντὸς φιαλῶν μέχρις 25 ἐτῶν, πνευματώδη ποτά, ζύθον, βούτυρον, χοιρομέρια, τυρὸν κτλ. Τέϊον ἐκλεκτὸν ἐσχάτως ἀποσταλὲν ἐκ Κίνας καὶ Ῥωσσίας, Πετρέλαιον καλλίστης ποιότητος μὴ καπνίζον καὶ οὐδεμίαν διαδίδον ὀσμὴν, καὶ λυχνίας (λάμπας).

ΦΥΡΑΜΑ ΣΤΗΘΙΚΟΝ καὶ ΣΙΡΑΙΟΝ
τοῦ ΝΑΦΕ ΔΕΛΑΓΓΡΕΝΙΕΡ (Delangrenier)
τῶν ΠΑΡΙΣΙΩΝ

50 Ἰατροὶ τῶν Παρισινῶν Νοσοκομείων κατεδήλωσαν τὴν ἰσχυρὰν τῶν φαρμάκων τούτων δραστικότητα κατὰ τῆς βηχός, τοῦ ἄσθματος, τῆς γρίππης, τῆς κουκκίτιδος, καὶ τῶν ἐρεθισμῶν τοῦ στήθους, τοῦ λάρυγγος καὶ τῶν βρόγχων.

Παρακαταθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τοῖς ΚΚ. Ἀντωνίῳ Καλλέζα, Δέλλα Σούδδα, Κανζιούκ, Βέλιτς, Ζάννι, Βικεντίῳ Κασσαπιάν, φαρμακοποιοῖς.

ΣΙΡΑΙΟΝ ΧΑΙ ΦΥΡΑΜΑ
ΕΝ ΚΟΔΕΪΝΗΣ
ΤΟΥ ΒΕΡΘΕ (BERTHÉ)

Φαρμακοποιοῦ στεφανίτου τῶν Παρισινῶν Νοσοκομείων.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ, 24, rue des Ecoles

Φάρμακον συνιστάμενον ὑπὸ τῶν ἁπανταχοῦ Ἰατρῶν, εἰς ἴασιν Καταῤῥου, Γρίπης, Κυνάγχης, καὶ πάσης στηθικῆς Παθήσεως.

Τὰ ἔξοχα ἀποτελέσματα τοῦ φαρμάκου ἐγένοντο πρόξενα τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ ἐν τῷ Ἐπισήμῳ Γαλλικῷ Κώδικι, **ΟΠΕΡ ΤΙΜΗ ΣΠΑΝΙΑ, ΚΑΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΥΠΕΡΤΑΤΗ.**

Παρακαταθήκη, ἐν πᾶσι τοῖς φαρμακείοις, τῆς τε Γαλλίας καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Φειστέον τὰς παραποιήσεις.

ΤΟ ΑΛΗΘΕΣ ΥΔΩΡ
ΤΗΣ ΚΟΛΩΝΙΑΣ
ΤΟΥ
[illegible]AN MARIE FARINA

Εὑρίσκεται ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὴν ὁδὸν Γενὶ Τζαμί, εἰς τὴν γενικὴν ἀποθήκην φαρμάκων ὑπ' ἀριθ. 16, 18, 20, 22.

HOTEL D'ORIENT
Μεγάλη ὁδὸς Πέρα.

Ἀπέναντι τοῦ Γαλατᾶ Σεραγίου.

Ὁ καταστηματάρχης τοῦ γνωστοῦ ἐν Πέρᾳ ξενοδοχείου τῆς «Ἀνατολῆς» ἐνοικιάσας καὶ τὸ ἀπέναντι αὐτοῦ εὐρυχωρότατον Hôtel d' Orient, κείμενον εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀγορᾶς ἐν Πέρᾳ καὶ ἔχον λαμπροτάτην θέαν ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν πέριξ καὶ ἐκτεταμένον ὁρίζοντα, οὐδόλως ἐφείσθη κόπων καὶ δαπάνης ἵνα διακοσμήσῃ αὐτὸ μετὰ πολλῆς μεγαλοπρεπείας, ὅπως οἱ προσερχόμενοι εἰς αὐτὸ πελάται, εὑρίσκωσι πᾶσαν εὐχαρίστησιν, καθαριότητα, ἀνάπαυσιν καὶ περιποίησιν.

Ὁ καταστηματάρχης ἀναδέχεται εἰς τὰς εὐρυχώρους αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου καὶ τελετὰς γάμων, ἑσπερίδας καὶ οἰκογενειακὰς ἑορτάς.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΩΝ

Γαλατᾶ, ὁδὸς Βοεβόδα, ἀρ. 13, ἀπέναντι τοῦ σταθμοῦ τῶν λεωφορείων.

Εἰδοποιεῖται τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ὅτι ἐν τῷ εἰδικῷ τούτῳ καταστήματι εὑρίσκονται μηχαναὶ τῶν ἐπισημοτέρων ἐργαστασίων τῆς Ἀμερικῆς Ἀγγλίας καὶ Βελγίου εἰς συμφερωτάτας τιμάς.

Ὡσαύτως κλωσταί, μέταξαι, ἔλαιον καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα. Βελόναι Howe πρὸς γρ. 9 τὴν δωδεκάδα.

Τὰ μαθήματα δίδονται δωρεὰν εἴκαδε, πᾶσα δὲ μηχανὴ πωλεῖται μὲ διετῆ ἐγγύησιν.

Ἐπιδιορθώσεις εἰς συγκαταβατικὰς τιμάς. Τιμοκατάλογοι δωρεάν.

Ἐν τῇ ἀποθήκῃ ταύτῃ πωλοῦνται πρὸς τούτοις αἱ ἐντελέστεραι μηχαναὶ πλυσίματος, ὡς καὶ μηχαναὶ δι' ἐλαστικοῦ εἰς βίδωμα τῶν ὑποδημάτων.

Ἀποστολὴ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας συνενοῶνται μὲ τὸ κατάστημα

ΣΩΣΙΤΡΙΧΟΝ
Ὕδωρ τονωτικὸν τοῦ τριχοφόρου δέρματος.

Πολυπληθεῖς θεραπεῖαι ἐπιτευχθεῖσαι ὑπὸ πολλῶν διακεκριμένων τῆς πρωτευούσης ἰατρῶν εὐαρεστηθέντων ἵνα δοκιμάσωσι τὴν ἐφεύρεσίν μου παρὰ τῇ πελατείᾳ αὐτῶν ἐνθαρρύνουσί με ἵνα συστήσω αὐτὴν θερμῶς εἰς πάντας τοὺς βουλομένους νὰ προφυλάξωσι τὴν κεφαλὴν ἢ τὸ γένειον αὐτῶν ἀπὸ τῆς φαλακρότητος ἐγγυόμενος περὶ τῆς ἀπετελεσματικῆς τοῦ φαρμάκου ἐνεργείας.

Τὸ Σωσίτριχον ἔχει τὰς ἑξῆς ἰδιότητας.

α') Παύει σχεδὸν ἀμέσως τὴν ἐξ ἀδυναμίας τοῦ δέρματος προερχομένην πτῶσιν τῆς κόμης καὶ τῆς γενειάδος β') Ὅπου αἰτία τῆς πτώσεώς ἐστιν ἡ πιτυρίασις θεραπεύει ἀσφαλῶς τὸ νόσημα τοῦτο καὶ ἑπομένως παύει τὴν πτῶσιν τῶν τριχῶν. γ') Ἀποδίδει εἰς τὰς τρίχας τὴν ἀρχικὴν καὶ φυσικὴν αὐτῶν στιλπνότητα. δ') Διὰ τῆς χρήσεως τοῦ Σωσιτρίχου ἀναφύονται ἐπὶ τῶν φαλακρῶν μερῶν νέαι τρίχες τοῦθ' ὅπερ οὐδεμία ἐκ τῶν σκευασιῶν τοῦ εἴδους τούτου κατώρθωσεν ἄχρι τοῦδε.

Ν. ΘΕΩΔΩΡΙΔΗΣ, φαρμακοποιός.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΝΕΟΛΟΓΟΥ.

Τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «ΝΕΟΛΟΓΟΥ», πλουτισθὲν διὰ χυτηρίου παρισινῶν χαρακτήρων, ἀναδέχεται πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν ὑποσχόμενον ταχεῖαν καὶ καλὴν ἐκτύπωσιν ἐπὶ τιμαῖς συμφερούσαις.

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον προσετέθη ἤδη καὶ λιθογραφεῖον μετὰ χρωμολιθογραφικοῦ ταχυπιεστηρίου, ἀναλαμβάνον τὴν ἐκτύπωσιν ἐγκυκλίων, συναλλαγμάτων, μετοχῶν, ἐπισκεπτηρίων καὶ πάσης ἄλλης λιθογραφικῆς ἐργασίας ἐπὶ τιμαῖς συμφερούσαις.

Vin de Bugeaud

ΟΙΝΟΣ ΤΟΝΙΚΟΘΡΕΠΤΙΚΟΣ
ΕΚ ΚΙΓΚΙΝΗΣ ΚΑΙ ΚΑΚΑΟΥ ΣΥΓΚΕΚΕΡΑΣΜΕΝΩΝ

Δυσχερῶς τοῦ στομάχου ἀνεχομένου τὴν κιγκίνην, δεινῶς, ἰατροί τε καὶ ἰώμενοι, ἐπὶ μακρὸν τὴν δυσκολίαν ταύτην ἔφερον· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ τονικοθρεπτικοῦ ΟΙΝΟΥ τοῦ BUGEAUD, ἔνθα τὸ κάκαον, ἑνούμενον τῇ ἁγνῇ κιγκίνῃ, μετριάζει τὴν ἑαυτῆς στυπτικότητα, οὐχὶ μόνον ἡ δυσχέρεια αὕτη ἐξέλιπεν, ἀλλὰ συνάμα καὶ ἓν τῶν δεινῶν τῆς θεραπευτικῆς προβλημάτων ὁλοσχερῶς καὶ ἐπιτυχῶς λέλυται.

Αὐτοῦ μόνον καὶ οὐχὶ ἀλλαχοῦ κεῖται ἡ ἐξήγησις τῆς ἀμέτρου ἐπιτυχίας, ἣν ὁ τονικοθρεπτικὸς ΟΙΝΟΣ τοῦ BUGEAUD ἔσχε παρά τε ἰατροῖς καὶ νοσοῦσιν. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη, ἡ πρωτοφανὴς εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς φαρμακοποιίας, ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τρανοτάτην τῆς ἀπαρασφάλτου δραστικότητος τοῦ πολυτίμου τούτου φαρμάκου·

Ὁ ΟΙΝΟΣ ὁ τονικοθρεπτικὸς ΤΟΥ BUGEAUD, πρὸς ὅν, ἐπὶ ἐνιαυτοὺς εἴκοσιν, οἱ ἁπανταχοῦ ἰατροὶ ὀφείλουσι χιλιάδας θεραπειῶν, ἔργον ἐγένετο σπουδαίας πραγματείας ἐν εὐνοϊκοτάταις ἐκθέσεσι πολυαρίθμων ἐπιστημονικῶν καὶ ἰατρικῶν ἑταιριῶν. Τὰ ἰατρικὰ τῆς Γαλλίας ὄργανα, ὡς ἡ Ἐφημερὶς τῶν Νοσοκομείων, ἡ Ἰατρικὴ Ἕνωσις, ἡ Ἰατρικὴ Μέλισσα, κτλ., διεκήρυξαν τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ΟΙΝΟΥ τούτου ἐπὶ πάντων τῶν λοιπῶν τονικῶν φαρμάκων, καί, εἰς σύστασιν αὐτοῦ, ἐδημοσίευσαν παρατηρήσεις λίαν συντελεστικάς, ἐγκλειομένας ἐν τῷ βιβλαρίῳ τῷ συνοδεύοντι ἑκάστην τοῦ ΟΙΝΟΥ φιάλην.

Ο ΟΙΝΟΣ ὁ τονικοθρεπτικὸς ΤΟΥ BUGEAUD, ἔχων ἔδρασμα τὸν ἱσπανικὸν οἶνον, ἡδύτατός ἐστι τὴν γεῦσιν. Καθ' ἑκάστην, οἱ ὕπατοι τῶν ἰατρῶν, τῆς τε Γαλλίας, καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, διορίζουσιν αὐτὸν εἰς ἴασιν νοσημάτων, ἅτινά εἰσί·

ΣΗΨΙΣ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ (ὀλιγαιμία)·
ΝΕΥΡΙΚΑΙ ΝΟΣΟΙ ΠΑΝΤΟΙΟΥ ΕΙΔΟΥΣ (Νευροπάθεια, Névrose), ΛΕΥΚΟΡΡΟΙΑ
ΧΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΡΡΟΙΑ, ΣΠΕΡΜΟΡΡΟΙΑΙ
ΑΙΜΟΡΡΟΙΑΙ ΑΔΥΝΑΜΙΚΑΙ, ΧΟΙΡΑΔΕΣ, ΣΚΟΡΒΟΥΤΙΚΑΙ ΠΑΘΗΣΕΙΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΑΝΑΡΡΩΣΕΩΣ ΕΚ ΠΑΝΤΟΣ ΠΥΡΕΤΟΥ.

Ἐπὶ δὲ πάντων, τὸ φάρμακον τοῦτο συμφέρει ἰδιαζόντως τοῖς ἀναῤῥωνύουσι, τοῖς ἀδυνάτοις τέκνοις, ταῖς ἁβραῖς γυναιξί, καὶ τοῖς ἐκ γείρατος ἀδυνάτοις πρεσβύταις.

Ἡ ἐξαιρετικὴ εὐδοξία, ἧς ἐπέτυχεν ὁ ΟΙΝΟΣ Ο ΤΟΝΙΚΟΘΡΕΠΤΙΚΟΣ ΤΟΥ BUGEAUD, διήγειρε παρά τισι τῶν βιομηχάνων αἰσχροκερδείας πόθον,

Ἑπομένως, φυλακτέον ἀπὸ πάσης σαφοῦς παραποιήσεως,

Καὶ ἀπὸ τῶν ἀπομιμήσεων τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τίτλου, προσφερομένων παρά τινων ἀνεντρόπων μεσιτῶν.

Γενικὴ παρακαταθήκη · Φαρμακεῖον ΛΕΒΩΑΤ (LEBEAULT), 53, rue Réaumur, PARIS

Ὁ Οἶνος ὁ τονικοθρεπτικὸς τοῦ Bugeaud εὑρίσκεται ἐν τοῖς πρωτεύουσι φαρμακείοις, ἔν τε τῇ Γαλλίᾳ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΦΑΡΜΑΚΩΝ
ΟΙΝΟΣ ΔΕΛΛΑ ΣΟΥΔΑ

Ἐν Κων]πόλει ὁδὸς Γενὶ Τζαμὶ ἀρ. 16, 18, 20 καὶ 22

ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΕΚ ΧΡΥΣΟΥ, ΑΡΓΥΡΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΥ ΤΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΩΝ]

Οἱ Κύριοι φαρμακοποιοὶ τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν εὑρήσουσιν ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ χημικὰς καὶ φαρμακευτικὰς σκευασίας φάρμακα πρώτης ποιότητος. ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΗΓΗΣ ΑΥΤΩΝ. Χειρουργικὰ καὶ φαρμακευτικὰ ἐργαλεῖα Μέτρα καὶ σταθμά. Φαρμακευτικὸν βιβλιοπωλεῖον. ΕΛΑΙΑ ΤΟΥ ΥΠΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΥΡΑΙΝΗΣ. Ὕδατα μεταλλικά. Οἶνοι ἰατρικοί. Μ ρα τῶν Παρισίων, τῆς Βιέννης κτλ.

Παραγγελίαι Βιομηχανικῶν προϊόντων.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΣΟΥΛΦΑΤΟΥ ΚΙΝΑΣ

Χημικαὶ ἀναλύσεις τίτλοι.

Γενικὴ ἀποθήκη παρὰ τῷ ἐφευρέτῃ, Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέρα ἀριθμὸς 186.

Ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τοῖς κ. κ. Βέλιτς καὶ Σας, Τσοπάνογλου καὶ Σ. Θεοδωρίδου ἐν Τσουμπαλῇ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.—Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παραποιήσεως ἢ νοθεύσεως δέον νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἰδιόχειρος ὑπογραφὴ τοῦ ἐφευρέτου ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς φιάλης.

ΤΙΜΗ 3 ΦΡΑΓΚΑ.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΟΔΗΣΣΟΥ.
(Τὸ κεντρικὸν Γραφεῖον κεῖται εἰς Μουμχανὲ τοῦ Γαλατᾶ).

Εἰς ΟΔΗΣΣΟΝ. Κατὰ δευτέραν καὶ πέμπτην. — Ἄφιξις εἰς Ὀδησσὸν τετάρτην καὶ σάββατον πρωΐ.—Ἄφιξις ἐξ Ὀδησσοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν δευτέραν καὶ πέμπτην.

Ἐξ ΟΔΗΣΣΟΥ ἀλληλογραφία δι' ἀτμοπλοίων μὲ ὅλους τοὺς ῥωσσικοὺς λιμένας τῆς Μαύρης Θαλάσσης, τῆς Ἀζοφικῆς, τῆς Χερσῶνος καὶ τοῦ Νικολάϊεφ, καὶ διὰ σιδηροδρόμου δὶς τῆς ἡμέρας μεθ' ἁπάντων τῶν ῥωσσικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρόμων.

Διάρκεια ταξειδίου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς Πετρούπολιν		ἡμέρας	Εἰς Παρισίους	6	ἡμέρας
» Μόσχαν	4 ½	»	» Λονδῖνον	6	»
» Βιέννην	4	»	» Βερολῖνον	5	»

Διὰ ΠΟΤΙ. Ἀναχώρησις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, πᾶσαν κυριακὴν πρωΐ Προσέγγισις εἰς Ἰνέπολιν, Σαμψοῦντα, Κερασοῦντα, Ὀρδοῦ, Τραπεζοῦντα καὶ Βατοὺμ. Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία μεταξὺ Βατοὺμ καὶ Πότι. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν παρασκευήν.

Εἰς ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ. Κατὰ δεκαπενθημερίαν τὸ σάββατον. Προσέγγισις εἰς Δαρδανέλλια, Σμύρνην, Χίον, Ῥόδον, Μερσίνην, Ἀλεξανδρέτταν, Λαοδίκειαν, Τρίπολιν, Βηρυτὸν Πτολεμαΐδα, Ἰάφαν καὶ Πόρτ-Σαΐδ. Ἄφιξις εἰς Κων]πολιν τὴν πρωΐαν τῆς κυριακῆς.

Συνεχεῖς ἀναχωρήσεις εἰς Μασσαλίαν, Χάβρην, Ἀμβέρσην, Λονδῖνον, Ἰνδίας καὶ Κίναν.

Τὸ πρακτορεῖον δέχεται ἐπιστολὰς ἁπλᾶς καὶ ἐπὶ συστάσει, καὶ ἀποστολὰς χρημάτων καὶ ἐντύπων διὰ τὴν Ῥωσσίαν καὶ τὸν Καύκασον· ὡσαύτως ἁπλᾶς ἐπιστολὰς ἔντυπα καὶ δι' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην μέσον Ὀδησσοῦ.

PAPIER RIGOLLOT
Η ΣΙΝΑΠΙ ΕΙΣ ΦΥΛΛΑ ΧΑΡΤΟΥ
ΔΙΑ ΣΙΝΑΠΙΣΜΟΥΣ.

Βραβεῖον χρυσοῦν ἐν Λυὼν 1872 — Βραβεῖον ἀργυροῦν ἐν Ἄβρ 1868 — Βραβεῖον ἀργυροῦν ἐν Παρισίοις 1872.

Ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ, 24, Avenue Victoria.

Παραδεκτὸν γενόμενον ὑπὸ τῶν παρισινῶν νοσοκομείων, ὑπὸ τῶν κινητῶν θεραπευτηρίων (ombulances) καὶ τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων, ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἀγγλίας.

«Τὸ διατηρῆσαι τῇ κόνει σινάπεως πάσας τὰς ἑαυτῆς ἰδιότητας, τὸ ἐπιτυχεῖν, »ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ καὶ ἐν εὐκολίᾳ, ἀποτέλεσμα ὁριστικόν, μετ' ἐλαχίστης ὅσης »φαρμάκου ποσότητος, τοιαῦτά τινα ἐγένοντο τὰ προβλήματα, ἅπερ ὁ κ. Ῥιγγολὸτ »ἐπιτυχέστατα ἔλυσε, κτλ.»—A. BOUCHARDAT, (Ἐπετηρὶς τῆς Θεραπευτικῆς, 1868, σελ. 204.

Ἀπαιτητέον τὴν παρακειμένην ὑπογραφήν, ὡς ὑπαρχόντων παραποιητικῶν. Εἰς πώλησιν παρὰ τοῖς κκ. Δέλλα Σοῦδα, Τσομπάνογλου, Ζαννῆ καὶ Κασαπιὰν φαρμακοπώλοις.

Μετ' ἐπαίνων ἔγκρισις ὑπὸ τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας.

QUINA LAROCHE

ΧΡΥΣΟΥΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣΗΜΟΝ καὶ ἔπαινος τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Ἀμοιβὴ **16,600** φράγκ.

(ΚΙΝΑ ΛΑΡΟΣ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ)

ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ δυναμωτικόν, τονικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν, (ἐντελὲς ἔχυμα τριῶν εἰδῶν κιγκίνης ἐρυθρᾶς, κιτρίνης καὶ φαιοχρόου). Πολὺ ὑπέρτερον τῶν συνήθων οἴνων καὶ σιροπίων, κατὰ τῶν λειψαιμιῶν, γαστραλγιῶν, χλωρώσεων καὶ πυρετῶν ἢ πυρετικῶν ἀσθενειῶν, ἐξαντλήσεων, κτλ.

ΚΙΝΑ ΛΑΡΟΣ ΣΙΔΗΡΟΥΧΟΣ (ferrugineux). Χρήσιμος εἰς τὴν ὀλιγοαιμίαν, τὴν ἀτονίαν, τὴν κρίσιμον, ἡλικίαν.

Ἐν **ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ**, ὁδὸς **Drouot, 22.** Ἐν **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ**, παρὰ τοῖς ΚΚ. Βέλιτς καὶ Σα, Δέλλα Σοῦδα, Ζαννῆ, Γιοβάνογλου, καὶ Κασαπιάν. Ἐν **ΣΜΥΡΝΗ**, παρὰ τῷ **Perpignani**, φαρμακοποιῷ. Ἐν Θεσσαλονίκῃ παρὰ τῷ κ. Παλαμάρᾳ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τοῖς Ἀδελφοῖς Ι Κανζοὺχ Ζαννῆ καὶ Κιουτσουκιάν.

ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΝ ΥΔΩΡ ΔΙΣΑΝΘΡΑΚΟΥΧΟΝ ΣΟΔΙΚΟΝ

TCHITLI

(Παρὰ τὴν Προῦσαν).

ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΣ ΔΙ' ΑΥΤ. ΙΡΑΔΕ. 22 σεφὲρ, 1289 (1]13 ἰουν. 1861).

Πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἑταιρίας, ὁδὸς Γενὶ Τζαμὶ ἀριθ. 16, 18, 20 καὶ 22 ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν τῷ τῷ καταστήματι αὐτῆς, ὁδὸς Χαρατσῆ, ἀριθ. 3 καὶ 23 ἐν Γαλατᾷ, ἐν τῷ φαρμακείῳ Δέλλα Σοῦδα ἐν Πέρᾳ, καὶ παρ' ἅπασι τοῖς φαρμακείοις τῆς πρωτευούσης. Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Π. Τριανταφυλλίδῃ, φαρμακοποιῷ.

Τὸ ὕδωρ τοῦτο ἔχει τὰ αὐτὰ θεραπευτικὰ πλεονεκτήματα, ἅπερ αἱ ἅπαντα τὰ τοιαύτης φύσεως ὕδατα τῆς Εὐρώπης.

Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΚΑΙ ΛΑΓΚΑΣΙΡ
ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ.
LONDON ET LANCASHIRE COMPAGNIE D' ASSURANCE CONTRE L' INCENDIE.

Ἀσφαλίζει κατὰ πάσης ἐκ πυρκαϊᾶς, ἀπωλείας ἢ βλάβης οἰκίας ἔπιπλα, ἀποθήκας, πραγματείας κτλ. κτλ.

Διακανόνισις τῶν ἀποζημιώσεων ταχεῖα καὶ ἐλευθέριος.

Κατευθυντέον παρὰ τῷ κ.

G. VAN LENNEP.

Ἀριθ. 3. Κετσόγλου χάν, ἀπέναντι τοῦ τελωνείου τοῦ Γαλατᾶ.

THE LONDON AND ORIENTAL STEAM TRANSIT
INSURANCE COMPANY
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ αὕτη ἀσφαλίζει ἐμπορεύματα, χρηματοδέματα, ἐλάσματα χρυσοῦ, πολυτίμους λίθους κτλ. κτλ. μετακομιζόμενα δι' ἀτμοπλοίων ἢ ἱστιοφόρων, λαμβάνουσα λίαν συγκαταβατικὰ ἀσφάλιστρα.

Πρὸς πλειοτέρας πληροφορίας κατευθυντέον παρὰ τοῖς κ. κ.

Chas S. Hanson et Cie.
Πράκτορσι.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΕΤΑΞΥ
ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΚΑΙ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ.

Τακτικὴ γραμμὴ ἀτμοπλοίων τῶν κ.κ. A. Carnegie καὶ Westcott et Laurance.

Ἑβδομαδιαῖαι ἀναχωρήσεις αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Millwall διὰ Κωνσταντινούπολιν, Ὀδησσὸν καὶ Δούναβιν, λαμβάνοντα πραγματείας ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς Ἠπείρου δι' ἅπαντας τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ Εὐξείνου πόντου.

Ellen ἀναχωρῆσαν τὴν 9]91 διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Δούναβιν.

Uruguay ἀναχωρῆσαν τὴν 12]24 διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Ὀδησσόν.

Ὑπὸ φόρτωσιν.

Odessa διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Δούναβιν.

ΕΚ NEW CASTLE.

Mirfield διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Ὀδησσόν.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ ΣΑΣ.

27/09/23 НБ ОНУ 884137

Наукова бібліотека ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА